

DECIZIE

privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei civile nr. 136A din 28 septembrie 2012 a Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze de proprietate intelectuală, conflicte de muncă și asigurări sociale privind schimbarea în parte a Hotărârii arbitrale din data de 30 august 2011 având ca obiect repartizarea remunerațiilor și a comisionului datorat colectorului unic pentru dreptul de retransmitere prin cablu și pentru remunerația compensatorie pentru copia privată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 669 din 20 septembrie 2011, în baza Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 247/2011

Având în vedere dispozițiile art. 1312 alin. (9) și ale art. 138 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare, în baza prevederilor art. 6 alin. (1) și ale art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 401/2006 privind organizarea, funcționarea, structura personalului și dotările necesare îndeplinirii atribuțiilor Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, cu modificările ulterioare,

directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor emite următoarea decizie:

Articol unic. —

Se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, Decizia civilă nr. 136A din 28 septembrie 2012 a Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze de proprietate intelectuală, conflicte de muncă și asigurări sociale privind schimbarea în parte a Hotărârii arbitrale din data de 30 august 2011 având ca obiect repartizarea remunerațiilor și a comisionului datorat colectorului unic pentru dreptul de retransmitere prin cablu și pentru remunerația compensatorie pentru copia privată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 669 din 20 septembrie 2011, în baza Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 247/2011, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

p. Directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,

Irina Lucan-Arjoca

București, 17 aprilie 2013.

Nr. 48.

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

SECȚIA A IX-A CIVILĂ ȘI PENTRU CAUZE PRIVIND PROPRIETATEA INTELECTUALĂ,
CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

DECIZIA CIVILĂ Nr. 136A

Ședința publică din data de 28 septembrie 2012

ANEXĂ

Dosar Nr. 8.766/2/2011

Curtea constituită din:

Președinte — Crina Bianca Trămîndan

Judecător — Mihaela Paraschiv

Grefier — Elena Dana Ciobanu

Pe rol se află soluționarea cererii de apel formulate de apelanta Societatea de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor — COPYRO împotriva Hotărârii arbitrale din data de 30 august 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 669 din 20 septembrie 2011, prin Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 247 din 31 august 2011 în Dosarul nr. 1/2011, în contradictoriu cu intimata Asociația „Societatea Autorilor și Editorilor Români de Opere Științifice — PERGAM”.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 19 septembrie 2012, fiind consemnate în încheierea de ședință la acea dată, parte integrantă din prezenta, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 26 septembrie 2012 și, în continuare, pentru aceleași motive, la data de 28 septembrie 2012.

CURTEA,

după deliberare, reține:

Prin Hotărârea arbitrală apelată din 30 august 2011, dată în Dosarul nr. 1/2011, având drept obiect repartizarea remunerațiilor și a comisionului datorat colectorului unic pentru dreptul de retransmitere prin cablu și pentru remunerația compensatorie pentru copia privată, Corpul de Arbitri de pe lângă Oficiul Român pentru Drepturile de Autor a dispus:

„Respinge în tot excepțiile invocate de către COPYRO.

Admite în parte cererea de arbitraj formulată de către PERGAM în sensul că:

Stabilește o proporție de 95% în favoarea PERGAM și 5% în favoarea COPYRO cu privire la remunerația cuvenită titularilor de drepturi pentru copia privată.

Stabilește o proporție de 25% în favoarea PERGAM și de 75% în favoarea COPYRO cu privire la remunerația cuvenită titularilor de drepturi din dreptul de retransmitere prin cablu.

Stabilește o proporție de 10% în favoarea COPYRO cu privire la remunerațiile cuvenite autorilor de opere scrise pentru copia privată.

Stabilește o proporție de 10% în favoarea PERGAM cu privire la remunerațiile cuvenite autorilor de opere scrise pentru retransmiterea prin cablu.

Obligă COPYRO la plata către PERGAM a remunerațiilor convenite din copia privată pentru perioada 2007—2010.

Obligă COPYRO la plata către PERGAM a remunerațiilor convenite din retransmiterea prin cablu pentru perioada 2007— 2010.

Respinge capătul de cerere privind obligarea COPYRO la plata cheltuielilor de judecată ca nefondat.”

A arătat tribunalul arbitral următoarele:

Prin cererea arbitrală formulată, PERGAM a solicitat:

1. Modalitatea de împărțire între PERGAM și COPYRO a remunerației convenite titularilor de drepturi reprezentați de PERGAM din remunerația compensatorie pentru copia privată, în sensul împărțirii în cuantum de 95% în favoarea PERGAM și de 5% în favoarea COPYRO;
2. Modalitatea de împărțire între PERGAM și COPYRO a remunerației convenite titularilor de drepturi reprezentați de PERGAM din dreptul de retransmitere prin cablu, în sensul împărțirii în cuantum de 25% în favoarea PERGAM și de 75% în favoarea COPYRO;
3. Comisionul datorat colectorului unic COPYRO pentru remunerațiile convenite autorilor de opere scrise pentru copia privată, respectiv în cuantum de 10%;
4. Comisionul datorat colectorului unic PERGAM pentru remunerațiile convenite autorilor de opere scrise pentru retransmiterea prin cablu, respectiv în cuantum de 10%;
5. Cuantumul remunerațiilor convenite PERGAM din copia privată pentru ultimii 3 ani, respectiv pentru perioada 2007— 2010;
6. Cuantumul remunerațiilor convenite PERGAM din retransmiterea prin cablu pentru ultimii 3 ani, respectiv pentru perioada 2007—2010;
7. Cheltuieli de judecată constând în onorariile arbitrilor.

Prin întâmpinare și completările la întâmpinare, COPYRO a ridicat următoarele excepții și a formulat următoarele apărări și excepții pe care completul arbitral le-a unit cu fondul cauzei la termenele din data de 16 august și la data de 26 august 2011, după cum urmează, sintetic:

1. Excepția inadmisibilității solicitării de către PERGAM prin procedură de arbitraj a remunerațiilor pentru retransmiterea prin cablu și copia privată pentru operele reproduse de pe hârtie pe perioada 2007—20 august 2009, întemeiată pe lipsa capacității de folosință și exercițiu a PERGAM;
2. Excepția inadmisibilității solicitării de către PERGAM a remunerațiilor din cablu și copie privată întemeiată pe faptul că prin deciziile ORDA nr. 147 și 148 din 2005 doar COPYRO și VISARTA au fost stabiliți drept beneficiari;
3. Excepția inadmisibilității solicitării de către PERGAM în procedura de arbitraj a procentului de 10% pentru colectarea remunerației din copie privată în lipsa VISARTA, care nu este nici parte în arbitraj;
4. Excepția inadmisibilității solicitării de către PERGAM în procedura de arbitraj a remunerațiilor deja repartizate și achitate de către COPYRO;
5. Excepția prematurității formulării cererii de arbitraj în raport cu faptul că nu s-a îndeplinit procedura prealabilă prevăzută de art. 1312 în comparație cu toate organismele implicate în domeniul respectiv, inclusiv VISARTA;
6. Excepția inadmisibilității solicitării proporției de 95% din remunerația pentru copie privată direct în procedura de arbitraj și pentru faptul că prin solicitarea PERGAM s-ar ajunge la o proporție de colectare de 105%;

7. Excepția lipsei calității procesuale active a PERGAM întrucât COPYRO a fost desemnat unic beneficiar alături de VISARTA (copie privată) pentru perioada 2007—2010;
8. Excepția lipsei calității procesuale pasive a COPYRO întrucât pentru autorii reprezentați de către VISARTA și asociațiile de editori COPYRO nu are mandat de reprezentare;
9. Excepția prematurității cererii de arbitraj raportată la faptul că nu doar PERGAM, ci și COPYRO reprezintă opera științifică, iar până la partajarea pe criterii de reprezentativitate a operelor științifice între cele două organisme de gestiune colectivă prezentul arbitraj nu se poate realiza.

Pe fondul cauzei COPYRO a solicitat respingerea cererii de arbitraj și, totodată, a propus pentru copia privată 5%, iar pentru retransmiterea prin cablu 2% și comisionul datorat collectorului unic al remunerației pentru retransmiterea prin cablu 5%.

Analizând actele și lucrările dosarului, Completul de arbitri a respins excepțiile invocate de către COPYRO, astfel:

1. Excepția inadmisibilității solicitării de către PERGAM prin procedură de arbitraj a remunerațiilor pentru retransmiterea prin cablu și copia privată pentru operele reproduse de pe hârtie pe perioada 2007—20 august 2009, întemeiată pe lipsa capacității de folosință și exercițiu a PERGAM, este nefondată, întrucât PERGAM poate urmări creanțe născute anterior dobândirii capacității de folosință și de exercițiu ca efect al dispozițiilor Legii nr. 8/1996, modificată și completată, și al mandatului conferit de către titularii de drepturi de autor.
2. Excepția inadmisibilității solicitării de către PERGAM a remunerațiilor din cablu și copie privată întemeiată pe faptul că prin deciziile ORDA nr. 147 și 148 din 2005 doar COPYRO și VISARTA au fost stabiliți drept beneficiari, este nefondată, întrucât PERGAM însăși a fost înființată prin Sentința civilă nr. 152 din 14 iulie 2009, pronunțată de Judecătoria Sectorului 3 București, și prin decizia ORDA nr. 98 din 2009 ca organism de gestiune colectivă a drepturilor de autor în domeniul operelor științifice.
3. Excepția inadmisibilității solicitării de către PERGAM în procedura de arbitraj a procentului de 10% pentru colectarea remunerației din copie privată în lipsa VISARTA, care nu este nici parte în arbitraj, este neîntemeiată, întrucât, potrivit principiului disponibilității, părțile stabilesc cadrul procesual și limitele întinderii obligațiilor, toate chestiunile soluționate fiind opozabile părților aflate în litigiu. Părțile nu au solicitat introducerea în litigiul arbitral a organismului de gestiune colectivă VISARTA, nici VISARTA însăși nu a formulat vreo cerere de participare ca terț sau ca parte în cauză, astfel încât prezenta hotărâre arbitrală nici nu îi profită, nici nu o păgubește. Pe cale de consecință și în mod simetric nici COPYRO nu are vreun interes legalmente protejat să își întemeieze apărarea pe acest raționament.
4. Excepția inadmisibilității solicitării de către PERGAM în procedura de arbitraj a remunerațiilor deja repartizate și achitate de către COPYRO este nefondată întrucât titularii de drepturi nemembri COPYRO nu au fost notificați și nu li s-au repartizat sumele convenite din retransmiterea prin cablu și copie privată.
5. Excepția prematurității formulării cererii de arbitraj în raport cu faptul că nu s-a îndeplinit procedura prealabilă prevăzută de

art. 1312 din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, în raport cu toate organismele implicate în domeniul respectiv, inclusiv VISARTA, este nefondată întrucât la dosarul cauzei se regăsesc probe care contrazic apărările COPYRO.

De altfel, dispozițiile prevăzute de lege stipulează în sensul acesta.6. Excepția inadmisibilității solicitării proporției de 95% din remunerația pentru copie privată direct în procedura de arbitraj și pentru faptul că prin solicitarea PERGAM s-ar ajunge la o proporție de colectare de 105% este neîntemeiată deoarece, pe de-o parte, excepția vizează apărări de fond, iar, pe de altă parte, nu corespunde realității întrucât PERGAM a precizat că solicită cote procentuale după deducerea cotei convenite VISARTA.7. Excepția lipsei calității procesuale active a PERGAM este nefondată, întrucât COPYRO a fost desemnat unic beneficiar alături de VISARTA (copie privată) pentru perioada 2007—2010 întrucât PERGAM însăși a fost înființată prin Sentința civilă nr. 152 din 14 iulie 2009, pronunțată de Judecătoria Sectorului 3

București, și prin decizia ORDA nr. 98 din 2009 ca organism de gestiune colectivă al drepturilor de autor în domeniul operelor științifice. Mai mult decât atât, titularii de drepturi nemembri COPYRO și VISARTA au dreptul de a pretinde remunerațiile convenite timp de 3 ani de la data notificării, conform dispozițiilor art. 1291 și 121 alin. 5 din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

8. Excepția lipsei calității procesuale pasive a COPYRO întrucât pentru autorii reprezentați de către VISARTA și asociațiile de editori COPYRO nu are mandat de reprezentare este neîntemeiată, întrucât PERGAM pretinde sume colectate deja de către COPYRO. Potrivit principiului disponibilității părțile stabilesc cadrul procesual și limitele întinderii obligațiilor, toate chestiunile soluționate fiind opozabile părților aflate în litigiu. Părțile nu au solicitat introducerea în litigiul arbitral a organismului de gestiune colectivă VISARTA și a asociațiilor de editori, nici VISARTA, nici asociațiile de editori nu au formulat vreo cerere de participare ca terți în cauză, astfel încât prezenta hotărâre arbitrală nici nu le profită, nici nu îi păgubește. Pe cale de consecință și în mod simetric nici COPYRO nu are vreun interes legalmente protejat să își întemeieze apărarea pe acest raționament.

9. Excepția prematurității cererii de arbitraj, raportată la faptul că nu doar PERGAM, ci și COPYRO reprezintă opera științifică, iar până la partajarea pe criterii de reprezentativitate a operelor științifice între cele două organisme de gestiune colectivă prezentul arbitraj nu se poate realiza este neîntemeiată și completul arbitral o respinge cu motivarea că la dosarul cauzei se află suficiente înscrisuri care să ofere criterii pentru aprecierea reprezentativității fiecăruia dintre cele două organisme de gestiune colectivă. Nu poate fi ignorată Decizia nr. 335/2010 emisă de ORDA, act ce recunoaște caracterul reprezentativ al PERGAM, prin aceea că îl desemnează drept colector unic al remunerațiilor convenite autorilor de opere scrise pentru retransmiterea prin cablu.

Analizând actele și lucrările dosarului, Completul de arbitri a reținut pe fondul cauzei următoarele: Cu privire la primul capăt de cerere prin care PERGAM solicită 95% din remunerația compensatorie pentru copia privată, urmând ca 5% a fi repartizați către COPYRO, Completul arbitral îl admite în baza probelor administrate.

Astfel, din înscrisurile depuse la dosarul cauzei, rezultă că ponderea operelor științifice editate în România este net superioară operelor literare.

De asemenea, din probele administrate rezultă că opera științifică face obiectul copiei private într-o proporție covârșitoare în raport cu opera literară, care reprezintă excepția.

Susținerea COPYRO în sensul că definirea operelor științifice ca fiind acele opere editate de către edituri acreditate C.N.C.S.I.S. nu poate fi reținută deoarece adaugă la lege. Art. 7 lit. b) din Legea nr.

8/1996, cu modificările și completările ulterioare, nu face o asemenea definiție ori distincție. Oricum, C.N.C.S.I.S. are un rol pur consultativ, iar nu obligatoriu.

Cu privire la cel de-al doilea capăt de cerere prin care PERGAM pretinde a fi stabilită remunerația cuvenită titularilor de drepturi din dreptul de retransmitere prin cablu, considerând că se cuvine o cotă de 25% în favoarea PERGAM și de 75% în favoarea COPYRO, Completul arbitral îl admite în baza probelor administrate.

Proporția operei științifice transmise prin cablu este cu mult mai mare decât a operei literare, aceasta din urmă fiind retransmisă prin adaptare, dramatizare, ecranizare, recitare etc., făcând obiect și al drepturilor conexe.

De asemenea, tot în susținerea celui de al doilea capăt al cererii, Completul arbitral apreciază că în speță sunt incidente dispozițiile art. 121 alin. (1) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, în sensul că dreptul de retransmitere prin cablu, ca și copia privată, se gestionează colectiv în mod obligatoriu, numai prin intermediul organismelor de gestiune colectivă.

Cu privire la cel de-al treilea capăt al cererii de arbitraj, prin care PERGAM acordă o cotă de 10% în favoarea colectorului unic COPYRO pentru remunerațiile cuvenite autorilor operelor scrise pentru copia privată, Completul arbitral îl admite în baza probelor administrate.

Completul arbitral apreciază ca admisibilă cota de 10%, fiind îndestulătoare pentru acoperirea cheltuielilor ocazionate de colectarea remunerațiilor, asigurând o desfășurare optimă a activității de colectare.

Cu privire la cel de-al patrulea capăt al cererii arbitrale, prin care PERGAM consideră că i se cuvine o cotă de 10% în calitate de colector unic pentru remunerațiile cuvenite autorilor operelor scrise pentru copia privată, Completul arbitral îl admite în baza probelor administrate.

Completul arbitral apreciază că o cotă de 10% este justificată pentru acoperirea cheltuielilor ocazionate de colectarea remunerațiilor, asigurând buna desfășurare a activității de colectare.

Cu privire la cel de-al cincilea capăt al cererii de arbitraj, prin care PERGAM solicită cuantumul remunerațiilor cuvenite din copia privată pentru ultimii 3 ani, respectiv pentru perioada 2007—2010, Completul consideră solicitarea ca fiind temeinică și legală și o admite, această împrejurare rezultând din dispozițiile art. 1291 din Legea nr. 8/1996, modificată și completată.

Cu privire la cel de-al șaselea capăt al cererii de arbitraj, prin care PERGAM solicită cuantumul remunerațiilor cuvenite din retransmiterea prin cablu pentru ultimii 3 ani, respectiv pentru perioada 2007—2010, Completul consideră solicitarea ca fiind temeinică și legală și o admite, această împrejurare rezultând din dispozițiile art. 121 alin. (5) din Legea nr. 8/1996, modificată și completată.

Cu privire la cel de-al șaptelea capăt al cererii de arbitraj, prin care PERGAM solicită obligarea COPYRO la plata cheltuielilor ocazionate de arbitraj, Completul apreciază că cererea este netemeinică și o va respinge.

Completul apreciază că procedura arbitrajului este una specială, prevăzută de Legea nr. 8/1996, modificată și completată. Aceasta presupune stabilirea modului de acordare a remunerațiilor pe baza procedurii prealabile a negocierii părților, iar în cazul în care acestea nu ajung la o înțelegere, în conformitate cu prevederile art. 1311 se declanșează procedura arbitrală.

Mai mult decât atât, alin. (6) al art. 1311 stabilește în mod imperativ obligativitatea părților la achitarea în mod egal a onorariilor, iar caracterul legal al împărțirii cheltuielilor de judecată excede competenței de soluționare a completului arbitral.

Împotriva hotărârii arbitrale a declarat apel COPYRO — Societate de Gestiune Colectivă a

Drepturilor de Autor, înregistrat pe rolul Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală, conflicte de muncă și asigurări sociale nr. 8.766/2/2011, arătând că este desemnată prin Decizia directorului general al ORDA nr. 8/1997 drept organism de gestiune colectivă a drepturilor de autor în domeniul operelor scrise.

Intimată este Asociația „Societatea Autorilor și Editorilor Români de Opere Științifice — PERGAM” cu sediul în București, bd. Mircea Vodă nr. 35, bl. M27, sc. 1, et. 6, ap. 17, sectorul 3.

Hotărârea arbitrală a fost pronunțată la data de 30 august 2011, având ca obiect repartizarea remunerațiilor și a comisionului datorat colectorului unic pentru dreptul de retransmitere prin cablu și pentru remunerația compensatorie pentru copia privată și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 669 din 20 septembrie 2011, prin Decizia directorului general al ORDA nr. 247 din 31 august 2011, Dosar nr. 1/2011.

Completul de arbitraj a admis integral pretențiile procentuale solicitate de PERGAM direct în arbitraj cu încălcarea dispozițiilor Legii nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, în ceea ce privește repartizarea deja efectuată de COPYRO pe parcursul perioadei 2007—2010 tuturor titularilor de drepturi de autor din domeniul operelor scrise.

Prin această modalitate completul de arbitraj și-a depășit competențele, neputând dispune și interveni prin procedura arbitrajului în sistemul de repartitie individuală a organismelor de gestiune colectivă (COPYRO și VISARTA) care pe perioada în litigiu și-au produs efectele.

Practic, completul de arbitraj, prin aplicarea greșită a legii, a obligat COPYRO la restituirea către PERGAM în procent de 95% a tuturor remunerațiilor reprezentând drepturi de autor pentru copia privată și a procentului de 25% pentru retransmiterea prin cablu pentru repartițiile efectuate pe perioada 2007—2010, încălcând prin aceasta atât dispozițiile legale în ceea ce privește obiectul arbitrajului prevăzut de lege, cât și competența exclusivă a COPYRO, care în perioada 2007—2009 reprezintă exclusiv și integral toți titularii de drepturi de autor în domeniul operelor scrise, fiind unicul organism de gestiune colectivă în domeniu. Situație premisă cu privire la obiectul arbitrajului și întinderea acestuia: PERGAM a solicitat remunerații din retransmiterea prin cablu și copie privată pe perioada 2007—2010. Obiectul arbitrajului îl poate constitui doar remunerația aferentă dreptului de retransmitere prin cablu și copie privată ce nu a făcut obiectul repartizării prin plată de către COPYRO începând cu data de 20 august 2009 când s-a constituit PERGAM. Perioada anilor 2007, 2008 și 1 ianuarie 2009—19 august 2009, precum și remunerațiile deja repartizate prin plată conform înscrisurilor depuse la dosarul de arbitraj de către COPYRO nu pot forma obiect al arbitrajului, fapt pentru care, consideră apelanta, a fi fără obiect aceste pretenții ale PERGAM. Pe perioada anilor 2007, 2008 și 1 ianuarie 2009—19 august 2009, până la constituirea PERGAM, exercițiul acestor drepturi obligatorii prevăzute de Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, sunt exercitate exclusiv de COPYRO.

Cu privire la aspectul de reprezentativitate: COPYRO — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor exercită pe baza prevederilor statutare gestiunea colectivă a drepturilor de autor pentru domeniul operelor scrise, inclusiv pentru categoria operelor științifice, având în portofoliu peste 1.742 de membri mandanți și un volum de peste 10.000 de opere.

PERGAM reprezintă doar 15 titulari de drepturi doar pe categoria operelor juridice cu un volum de opere redus.

Cu privire la aspectul dobândirii capacității de folosință și de exercițiu a drepturilor subiective și obligațiilor civile a celor două organisme de gestiune colectivă de gestionare privind

operele științifice: COPYRO — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor are capacitate de folosință și exercițiu de la data constituirii, respectiv de la data Deciziei ORDA nr. 8 din

1 iunie 1997.

PERGAM are capacitate de folosință și exercițiu de la data constituirii, respectiv de la data Deciziei ORDA nr. 98 din

20 august 2009.

Față de această situație, în raport cu prevederile art. 1312

alin. (3) lit. c) din Legea nr. 8/1996 cu modificările și completările ulterioare, invocă:

— excepția inadmisibilității solicitării de către PERGAM prin procedură de arbitraj a remunerațiilor pentru retransmiterea prin cablu și copia privată pentru operele reproduse de pe hârtie pe perioada 2007—20 august 2009, perioadă pentru care nu are capacitate de folosință și exercițiu pentru aceste drepturi de autor care sunt exercitate exclusiv și integral de către COPYRO — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor pentru opera științifică;

— excepția inadmisibilității solicitării de către PERGAM a remunerațiilor din cablu și copie privată având în vedere faptul că nu este beneficiar al acestora deoarece pentru copie privată deciziile ORDA nr. 147 și 148/2005 au stabilit beneficiarii, reprezentați exclusiv de COPYRO și VISARTA, iar pentru retransmiterea prin cablu beneficiarii sunt COPYRO și organismele de gestiune participante la negocieri, procedură arbitrală și apel în cadrul Curții de Apel București, neputându-se schimba, conform principiului imutabilității, cadrul procesual prestabilit;

— excepția inadmisibilității solicitării de către PERGAM în procedura de arbitraj a stabilirii pentru colectorul unic COPYRO a procentului de 10% pentru colectarea remunerației din copie privată în lipsa VISARTA, având în vedere faptul că Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, stabilește ca acest procent să fie convenit de comun acord cu toate organismele de gestiune colectivă pentru care colectorul unic exercită gestiunea, PERGAM excluzând fără drept atât prin procedura prealabilă, cât și din arbitraj organismul de gestiune VISARTA;

— excepția inadmisibilității solicitării de către PERGAM în procedura de arbitraj a remunerațiilor deja repartizate și achitate de către COPYRO din retransmiterea prin cablu și copie privată titularilor de drepturi beneficiari, arbitrajul putând avea ca obiect doar remunerațiile nerepartizate titularilor de drepturi beneficiari pentru operele științifice;

— excepția prematurității formulării cererii de arbitraj în raport

cu dispozițiile art. 1312 alin. (3) lit. c) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere lipsa procedurii prealabile de soluționare pe calea protocolului de repartizare a remunerațiilor prevăzut de lege între toate organismele implicate în sistemul copiei private din domeniu, respectiv VISARTA;

— excepția inadmisibilității solicitării procentului de 95% a copiei private direct în procedura de arbitraj, având ca premisă beneficiarii exclusivi ai acestor remunerații COPYRO și VISARTA, dar și a faptului că procentul stabilit în favoarea VISARTA este de 10% din remunerație, iar solicitarea PERGAM conduce la un procent de 105% ce ar putea fi supus soluționării;

— excepția lipsei calității procesuale active a PERGAM în solicitarea remunerației din copia privată și retransmitere prin cablu reprezentate de COPYRO pentru domeniul operelor scrise, având în vedere că pentru aceste remunerații Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, stabilește gestiunea colectivă obligatorie, gestiune asigurată de COPYRO în calitate de beneficiar exclusiv alături de VISARTA (copie privată), mai ales pe perioada 2007—20 august 2009 când PERGAM nu era constituit ca organism de gestiune colectivă;

— excepția lipsei calității procesuale pasive a COPYRO în ceea ce privește stabilirea procentului datorat colectorului unic pentru copie privată și împărțirea copiei private a căror beneficiari sunt și autorii reprezentați de VISARTA pentru care COPYRO nu are mandat de reprezentare, având în vedere faptul că comisionul datorat colectorului unic se stabilește prin procedura prealabilă de negociere cu toți beneficiarii implicați, respectiv VISARTA și asociațiile de editori, procedură neîndeplinită de PERGAM, fapt pentru care este inadmisibil a se stabili procentul datorat colectorului unic doar de PERGAM în lipsa VISARTA și a asociațiilor de editori.

În susținerea excepțiilor precizează că:

PERGAM, în inițierea procedurii de arbitraj, nu poate invoca, ca temei, prevederile art. 1312 alin. (3) lit. c) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, deoarece:

— nu este parte a Metodologiei privind remunerația compensatorie pentru copia privată, stabilită prin Hotărârea arbitrală din 23 mai 2005, și a Protocolului pentru hârtia format A4, semnat între COPYRO și utilizatori (2005), metodologii în care beneficiari sunt COPYRO, VISARTA și asociațiile de editori; nu este parte în negocierile desfășurate conform deciziilor ORDA pentru dreptul de retransmitere prin cablu, în procedura arbitrală ulterioară acestora, dar și în apelul desfășurat în cadrul Secției a IX-a civile și pentru cauze privind proprietatea intelectuală a Curții de Apel București;

— nu a promovat la înființare noi metodologii de negociere pe aceste domenii de activitate conform obligațiilor sale prevăzute la art. 130 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, care să îi confere calitatea de beneficiar în condițiile art. 1311 alin. (1) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare. Sub un alt aspect precizăm că nu ne aflăm în condițiile art. 133 din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, în cazul dreptului la retransmitere prin cablu și la remunerație compensatorie pentru copia privată care sunt drepturi gestionabile exclusiv colectiv, potrivit art. 1231 din lege, și nu pot forma obiect de arbitraj între organisme de gestiune colectivă ce nu sunt incluse în metodologii și nu au inițiat conform obligațiilor legale metodologii proprii.

Completul de arbitraj a stabilit procentul convenit colectorului unic pentru copia privată, cu ignorarea dispozițiilor art. 133 din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, în sensul excluderii din cadrul procedurii a organismului de gestiune colectivă VISARTA, deși subscrisa COPYRO a arătat viciul procedurii de arbitraj încă de la debutul acestuia, fapt ce contravine flagrant dispozițiilor legale.

Procedura de arbitraj inițiată de PERGAM nu poate modifica părțile negocierii inițiale din anul 2004 și ulterior a hotărârilor arbitrale pronunțate în anul 2005 (pentru copie privată) și în anul 2009 (pentru cablu) în care beneficiari sunt pentru copie privată: COPYRO, VISARTA și asociațiile de editori, iar pentru cablu beneficiari sunt: COPYRO și celelalte organisme ce au participat la negocieri.

Fiind drepturi exclusiv colective, COPYRO exercită până la 19 august 2009 reprezentativitatea titularilor de drepturi din domeniul de creație, respectiv opere scrise, și efectuează plăți directe către toți titularii de drepturi din domeniu până la noi metodologii între autori și utilizatori.

Decizia ORDA nr. 335 din 23 decembrie 2010 de desemnare a colectorului unic a fost contestată de

COPYRO la instanțele de contencios administrativ (Dosar nr. 2.167/2/2011) atât pentru suspendarea acesteia, cât și pentru anularea ei, având ca termen de judecată la data de 17 ianuarie 2012. PERGAM nu poate să se prevaleze de propriile sale turpitudini constând în neîndeplinirea prevederilor art. 130 alin. (1) lit. a) din Legea nr.

8/1996, cu modificările și completările ulterioare, de promovare a propriilor metodologii în justificarea solicitării de arbitraj pentru obținerea de drepturi gestionabile exclusiv colectiv de către COPYRO care a inițiat aceste metodologii.

Pe fond, pretențiile PERGAM formulate prin a doua cerere de arbitraj sunt netemeinice și nefondate pentru următoarele aspecte:

În ceea ce privește remunerația pentru copia privată pentru operele reproduse de pe hârtie, probele prezentate de PERGAM, preluate din site-uri neomologate, în susținerea procentului de 95% pentru copia privată, vizează alte exploatari de drepturi de autor, respectiv împrumutul public de carte și reproducerea în centre de reprografie (pentru care se plătește un preț/exemplar copiat) și nu au nimic în comun cu copiile realizate în mediul privat și cercul normal al unei familii (ce face obiectul copiei private și pentru care legea recompensează autorul din aparatele și suporturile importate ce permit reproducerea). Astfel, PERGAM face trimitere la situații ce nu vizează copiile private realizate în cercul normal al unei familii, și anume: la volumul de lucrări din Biblioteca Națională a României care evocă cel mult gradul de împrumut public de opere, aspect ce face obiectul reglementării distincte în art. 144

din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare. Concluzia PERGAM prin confundarea dreptului de împrumut public al operelor cu cel de copie privată a condus la ideea că 95% din numărul total de 1,5 milioane familii din România efectuează în cercul privat al familiei numai copii din lucrări științifice, ceea ce este nereal.

Sub un alt aspect, COPYRO precizează, conform probatoriului depus la dosar, în ceea ce privește utilizarea reală a operelor științifice prin reproducere (editare) că potrivit normelor legale în vigoare stabilite de Ministerul Învățământului, Educației și Cercetării doar editurile recunoscute și acreditate ENCRIS pot publica opere științifice și nu orice alte edituri private. De asemenea, prin probatoriul depus a argumentat că editurile recunoscute ENCRIS editează și alte opere scrise (beletristice, fiction, non-fiction, de literatură etc.), fapt ce evidențiază netemeinicia procentului de 95% invocat de PERGAM în ceea ce privește utilizarea operelor științifice.

În realitate, în mediul privat al cercului normal al unei familii se copiază opere scrise din toată gama de creație (opere beletristice, fiction, non-fiction, de literatură etc.). Astfel, operele științifice fiind o categorie din întregul format din domeniul operelor scrise nu pot depăși ca utilizare privată volumul de copii private din domeniul artelor vizuale reprezentat de copii ale fotografiilor, portretelor etc., domeniu reprezentat de VISARTA care beneficiază în prezent de procentul de 10% din totalul remunerației. Acesta este motivul pentru care VISARTA a fost exclusă de către PERGAM din procedura prealabilă de negocieri, dar și din arbitraj, în scopul susținerii procentului nerealist de 95% din totalul remunerației.

În ceea ce privește dreptul de retransmitere prin cablu a operelor științifice, PERGAM nu a probat o utilizare reală a acestora de natură să justifice procentul de 25% din remunerație. Societatea de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor — COPYRO, pe perioada exercitării dreptului de

retransmitere prin cablu, nu a identificat o utilizare constantă a acestor opere pe acest segment de exploatare, fapt pentru care conferă operelor științifice o remunerație secvențială pe perioada invocată în pretențiile PERGAM.

Pentru termenul din 25 aprilie 2012, apelanta a invocat excepția prescripției dreptului la acțiune pe perioada ianuarie

2007—mai 2007 referitoare la remunerația pentru retransmitere prin cablu în procent de 25% și remunerația compensatorie pentru copia privată în procent de 95% solicitată de PERGAM prin cererea de arbitraj și admisă de completul de arbitri, arătând următoarele:

În conformitate cu dispozițiile Decretului nr. 167/1958 privind

prescripția extinctivă, în cazul drepturilor patrimoniale termenul

general de prescripție este de 3 ani calculat de la data nașterii dreptului material la acțiune, respectiv data colectării în cazul drepturilor de autor.

Sub un alt aspect, procentele stabilite în favoarea PERGAM pentru perioada ianuarie—mai 2007, în situația în care organismul de gestiune PERGAM nu era creat, deci nu avea capacitate de exercițiu și folosință, doar titularii de drepturi individuali reprezentați la acea dată de COPYRO aveau abilitatea legală, în mod individual, să își solicite în justiție drepturile de autor de la organismul de gestiune unic COPYRO. Ulterior pentru aceeași perioadă, ianuarie—mai 2007, după înființarea PERGAM în anul 2009, titularii de drepturi neremunerați au avut în mod individual și posibilitatea să solicite aceste remunerații în raport cu utilizarea propriilor opere prin reproducere în mediul privat sau retransmitere prin cablu, în termenul general de prescripție.

Completul de arbitraj, fără a solicita și analiza lista membrilor PERGAM ce au mandatat organismul de gestiune colectivă pentru recuperarea individuală a acestor drepturi, la data înființării, a stabilit *sui generis* și nelegal cota de 25% din remunerația pentru retransmitere prin cablu și cota de 95% din remunerația compensatorie pentru copia privată în favoarea PERGAM.

Față de această situație de nelegalitate, solicităm admiterea excepției, arătând că, în temeiul art. 172 din Codul de procedură civilă, intimata PERGAM trebuie să depună mandatele de gestiune acordate de titularii de drepturi pentru recuperarea retroactivă pe trei (3) ani a remunerațiilor pentru retransmiterea prin cablu și a remunerației compensatorii pentru copia privată.

Pentru termenul din 6 iunie 2012, apelanta COPYRO — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor, în temeiul art. 136 din Codul de procedură civilă, a înțeles să invoce excepția necompetenței materiale a completului de arbitraj și de inadmisibilitate a cererilor de arbitraj, arătând:

Pe perioada 2007—19 august 2009 pentru remunerațiile din copia privată și retransmiterea prin cablu având în vedere faptul că pe această perioadă pretențiile se fundamentează pe drepturi individuale ale unor titulari de drepturi ce au acordat mandat individual PERGAM, dar care nu și-au îndeplinit obligația legală de a revendica în termen de 30 de zile de la data colectării sumele pretins datorate din copia privată și retransmiterea prin cablu conform art. 134 alin. 2 lit. d) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Dispozițiile art. 1312 alin. 3 lit. c) din Legea nr. 8/1996 reglementează procedura arbitrată în situația în care organismele de gestiune colectivă nu au putut conveni încheierea unui protocol de repartizare a remunerațiilor și de stabilire a comisionului collectorului unic pentru domeniile de opere pe care le reprezintă după ce au negociat cu utilizatorii și și-au stabilit calitatea de beneficiari ai

remunerațiilor negociate.

În speță, pe această perioadă organismul de gestiune colectivă unic în domeniu era numai COPYRO atât pentru cablu, cât și pentru copia privată, PERGAM nefiind înființat. Astfel, pe această perioadă COPYRO reprezintă, în condițiile art. 1231 din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, toți titularii de drepturi din domeniu pentru copia privată și retransmiterea prin cablu.

Pretențiile individuale ale titularilor de drepturi care au acordat ulterior mandat către PERGAM pentru recuperarea sumelor neîncasate și nerevendicate de aceștia se înscriu în acțiuni individuale în răspundere civilă delictuală a căror competență revine tribunalelor, conform art. 2 alin. 1 lit. e) din Codul de procedură civilă.

Pe baza a 3 mandate individuale ale titularilor de drepturi, PERGAM a solicitat 95% din copia privată și 25% din cablu pe perioada 2007—19 august 2009. Cele 3 mandate nu sunt acordate și pentru perioada retroactivă respectiv 2007—19 august 2009.

Față de această situație solicită admiterea excepției necompetenței materiale a Completului de arbitraj pe perioada

2007—19 august 2009.

Intimata Asociația „Societatea Autorilor și Editorilor Români de Opere Științifice — PERGAM” a depus întâmpinare și concluzii scrise, apărându-se față de motivele de apel invocate.

În esență: a invocat art. 121 alin. (5) și art. 1291 din Legea nr.

8/1996, care prevăd că termenul de revendicare a remunerațiilor este de 3 ani și curge de la data notificării, a arătat că nu a solicitat niciun procent ce le revine editorilor sau ce revine VISARTA, ci partea ce revine COPYRO, depunând schiță în acest sens la fila 32; a susținut că în domeniile care nu aparțin operelor științifice nu există interes pentru realizarea de copii private, cărțile fiind mai ieftine decât costul de realizare a copiei private, consumatorul de opere beletristice fiind aproape incompatibil cu realizarea copiei private, în timp ce operele scrise științifice se editează într-un număr redus de exemplare și de aceea au prețuri mai mari pe piață, viața demonstrând că operele științifice, iar nu cele beletristice sunt reproduse în scop privat în numeroase centre de acest gen; în consecință, remunerația compensatorie pentru copie privată trebuie direcționată către titularii de operă științifică, nu beletristică; acestea sunt motivele pentru care a solicitat ca procentul din remunerația compensatorie pentru copie privată ce trebuie direcționat de COPYRO conform schiței întocmite de PERGAM să fie de 95%; costul copiei private este inclus în prețul de vânzare a hârtiei și aparatelor ce permit reproducerea operelor scrise, deci criteriul reprezentativității este exclus pentru copia privată; că în corespondența apelantei cu televiziunile sunt menționate și scenariii, iar acestea nu sunt gestionate de COPYRO, ci de DACIN SARA, precum și că pentru o parte din operele scrise gestionate de apelantă, din aceeași corespondență, s-a depășit termenul legal de protecție, aflându-se în domeniul public; că nu trebuie să se țină seama în repartizarea remunerațiilor dintre cele două părți de criteriile de

repartiție de la art. 1311 alin. 1 lit. c) și e) din Legea nr. 8/1996, pe baza art. 1311 alin. 4 din lege. A mai arătat că apelanta nu a notificat toți titularii de drepturi de autor și nu și-a constituit, nelegal, fond de rezervă.

În apel, părțile au solicitat probe cu înscrisuri. Curtea a încuviințat administrarea de probe cu înscrisuri. La termenul din

10 februarie 2012, intimata a arătat că la procedura de arbitraj a depus adrese oficiale de la Institutul Național de Statistică și Biblioteca Națională a României, că nu are alte înscrisuri de depus și nu deține lista operelor scrise retransmise prin cablu pe care apelanta prin avocat o solicită, apărătorul apelantei arătând că în cadrul probei cu acte, în temeiul art. 172 din Codul de procedură civilă, solicită obligarea intimatei să depună pe capătul de cerere privind procentul de 25% din remunerația pentru retransmiterea prin cablu: lista posturilor de televiziune ce utilizează opere științifice retransmise prin cablu în România, ponderea utilizării operelor științifice în programele de televiziune și lista titularilor de drepturi și operele utilizate de televiziunile retransmise prin cablu ce se regăsesc în repertoriul intimatei.

Analizând actele și lucrările dosarului, Curtea constată că apelul este fondat pentru considerentele ce se regăsesc în motivarea prezentei decizii:

Mai întâi, se cuvine a fi precizat că remunerațiile avute în vedere de completul de arbitraj (compensatorie pentru copia privată și echitabilă pentru retransmitere prin cablu) fac parte dintre cele pentru care gestiunea colectivă este obligatorie, nu se exercită pe bază de mandate, cum nefondat susține apelanta. Așadar, susținerile apelantei referitoare la reprezentativitate prin numărul redus de mandate deținut de intimată, prin care invocă nelegalitatea stabilirii de procente ale remunerațiilor între cele două părți, prin hotărârea arbitrală, sunt nefondate.

Astfel, Legea nr. 8/1996 prevede: „Art. 1231. — (1) Gestiunea colectivă este obligatorie pentru exercitarea următoarelor drepturi:

- a) dreptul la remunerație compensatorie pentru copia privată;
- b) dreptul la remunerație echitabilă pentru împrumutul public prevăzut la art. 144 alin. (2);
- c) dreptul de suită;
- d) dreptul de radiodifuzare a operelor muzicale;
- e) dreptul de comunicare publică a operelor muzicale, cu excepția proiecției publice a operelor cinematografice;
- f) dreptul la remunerație echitabilă recunoscut artiștilor interpreți și producătorilor de fonograme pentru comunicarea publică și radiodifuzarea fonogramelor de comerț sau a reproducerilor acestora;
- g) dreptul de retransmitere prin cablu.

(2) Pentru categoriile de drepturi prevăzute la alin. (1), organismele de gestiune colectivă îi reprezintă și pe titularii de drepturi care nu le-au acordat mandat.

Art. 1232. —

(1) Pot fi gestionate colectiv următoarele drepturi:

- a) dreptul de reproducere a operelor muzicale pe fonograme sau videograme;
- b) dreptul de comunicare publică a operelor, cu excepția operelor muzicale, și a prestațiilor artistice în domeniul audiovizual;
- c) dreptul de împrumut, cu excepția cazului prevăzut la art. 1231 alin. (1) lit. b);
- d) dreptul de radiodifuzare a operelor și a prestațiilor artistice în domeniul audiovizual;
- e) dreptul la remunerație echitabilă rezultată din cesiunea dreptului de închiriere prevăzut la art. 1111 alin. (1);
- f) dreptul la remunerație echitabilă recunoscut artiștilor interpreți și producătorilor de fonograme pentru comunicarea publică și radiodifuzarea fonogramelor publicate în scop comercial sau a reproducerilor acestora.

(2) Pentru categoriile de drepturi prevăzute la alin. (1) organismele de gestiune colectivă îi reprezintă

numai pe titularii de drepturi care le-au acordat mandat și elaborează metodologii, în limita repertoriului gestionat, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 130 alin. (1) lit. a), sau negociază direct cu utilizatorii contractele de licență. Organismele de gestiune colectivă vor permite, la cererea utilizatorilor, consultarea la sediul organismelor a repertoriului de opere gestionat, dintre cele utilizate de solicitant, în forma prevăzută la art. 126 alin. (2), precum și lista titularilor de drepturi de autor și de drepturi conexe, români și străini, pe care îi reprezintă. Această activitate de gestiune colectivă se află sub supravegherea și controlul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, în calitate de garant al aplicării legii.

(3) Organismele de gestiune colectivă autorizează, la cerere, utilizarea operelor de creație intelectuală, numai în baza documentelor care certifică existența mandatului titularilor de drepturi de autor sau conexe, cu excepția cazurilor de gestiune colectivă obligatorie.

Art. 1233. —

Drepturile recunoscute în prezentul capitol, cu excepția celor prevăzute la art. 1231 și 1232, pot fi gestionate prin intermediul organismelor de gestiune colectivă, numai în limita mandatului special acordat de titularii de drepturi.”

Curtea reține că sunt fondate criticile din cererea de apel împotriva soluției hotărârii arbitrale în capătul al cincilea de cerere (de a obliga COPYRO la plata către PERGAM a remunerațiilor convenite din copia privată și din retransmiterea prin cablu pentru perioada 2007—2010, adică începând din anul 2007 în loc de data înființării PERGAM care nu justifică pretențiile remunerațiilor anterior înființării din anul 2009), respectiv considerentului hotărârii arbitrale pe care se bazează această soluție, referitor la obligarea apelantei către intimată, în capătul al cincilea de arbitraj, la plata remunerațiilor convenite din copia privată și din retransmitere prin cablu pentru perioada

2007—20 august 2009; nelegal, completul de arbitraj a dispus obligarea la plată pentru această perioadă 2007—20 august

2009, de vreme ce era investit cu o procedură arbitrală între două organisme colective pentru împărțirea a două remunerații (pentru copie privată și pentru retransmitere prin cablu) din cele gestionate colectiv de acestea, nu cu vreo acțiune pentru drepturi bănești exercitată în termenul de prescripție de 3 ani de titulari ai dreptului de autor din operă scrisă, personal sau prin mandatar, împotriva unui organism de gestiune colectivă, cum corect susține apelanta. Procedura arbitrajului din speță este

reglementată de dispoziții speciale [art. 1312 alin. (3) lit. c) din Legea nr. 8/1996], care nu se confundă cu dispozițiile speciale privind acțiunile în justiție ale titularilor drepturilor de autor pentru plata drepturilor lor de la organismul de gestiune colectivă care le-a încasat. În aceste condiții, criticile completatoare ale apelantei referitoare la excepția prescripției parțiale pentru perioada ianuarie 2007—mai 2007 sunt lipsite de obiect.

Așadar, nelegal a motivat completul de arbitraj că excepția inadmisibilității solicitării de către PERGAM prin procedură de arbitraj a remunerațiilor pentru retransmiterea prin cablu și copia privată pentru operele scrise pe perioada 2007—20 august

2009, întemeiată pe lipsa capacității juridice a PERGAM, invocată de COPYRO, ar fi nefondată deoarece PERGAM ar putea urmări creanțe născute anterior dobândirii capacității de folosință și de exercițiu ca efect al dispozițiilor Legii nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, și al mandatului conferit de către titularii de drepturi de autor. Pe de o parte, gestiunea colectivă din speță

fiind obligatorie, nu se pune problema mandatelor facultative date de autori. Pe de altă parte, procedura arbitrajului dintre două organisme de gestiune colectivă este reglementată de dispoziții speciale, diferite de dispozițiile speciale privind acțiunile autorilor împotriva organismelor de gestiune colectivă.

Se reține, astfel, că pretinde fondat apelanta că intimata nu poate solicita în arbitraj restituirea către aceasta a remunerațiilor încasate pentru perioada 2007—20 august 2009, din moment ce până la data de 20 august 2009 intimata nu avea capacitatea juridică necesară, ca persoană juridică abilitată legal drept organism de gestiune colectivă pentru opera scrisă științifică, ci calitatea de organism de gestiune colectivă pentru toată opera scrisă era legal exercitată de apelantă înainte de înființarea intimatei.

Apărarea intimatei în apel pe acest aspect, că pretențiile în

arbitraj s-ar justifica în baza art. 121 alin. (5) și art. 1291 din Legea nr. 8/1996, care prevăd că termenul de revendicare a remunerațiilor este de 3 ani și curge de la data notificării, este nefondată, textele vizând recuperarea individuală de către titularii de drepturi de autor de la organismul de gestiune colectivă, nu procedura negocierilor și arbitrajului dintre două organisme de gestiune colectivă. Astfel, Legea nr. 8/1996 prevede: „Art. 1291. — În cazul gestiunii colective obligatorii, dacă un titular nu este asociat la niciun organism, competența revine organismului din domeniu cu cel mai mare număr de membri. Revendicarea de către titularii de drepturi nereprezentați a sumelor convenite se poate face în termen de

3 ani de la data notificării. După acest termen, sumele nerepartizate sau nerevendicate sunt utilizate potrivit hotărârii adunării generale, cu excepția cheltuielilor de administrare.”

„Art. 121. — (...) (5) Dacă unii titulari de drepturi nu au încredințat gestiunea drepturilor lor unui organism de gestiune colectivă, organismul care gestionează drepturile din aceeași categorie este considerat de drept a fi și gestionarul drepturilor lor. Dacă există în același domeniu mai multe organisme de gestiune colectivă, titularul de drepturi poate opta între acestea. Revendicarea drepturilor de către acești titulari se poate face în termen de 3 ani de la data notificării.”

În mod nefondat, însă, a invocat apelanta în apel excepția inadmisibilității solicitării de către PERGAM în arbitraj a repartizării între cele două a remunerațiilor convenite titularilor drepturilor de autor din cablu și copie privată pentru opera scrisă, sub pretext că prin deciziile ORDA nr. 147 și 148 din 2005 doar COPYRO și VISARTA au fost stabiliți beneficiari, și excepția prematurității formulării cererii de arbitraj în raport cu dispozițiile art. 1312 alin. (3) lit. c) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, sub pretextul lipsei procedurii prealabile de soluționare pe calea protocolului de repartizare a remunerațiilor între toate organismele implicate în sistemul copiei private din domeniu, respectiv în lipsa VISARTA.

Or, Legea nr. 8/1996 nu interzice înființarea ulterioară înființării COPYRO de organisme de gestiune colectivă, ci, dimpotrivă, o permite. De altfel, nu s-ar putea considera altfel, de vreme ce prin Sentința civilă nr. 598 din 31 ianuarie 2011, dată în Dosarul nr. 2.802/2/2010, Curtea de Apel București Secția a VIII-a a respins ca neîntemeiată cererea COPYRO de anulare a deciziei de avizare a înființării și funcționării intimatei, Decizia ORDA nr. 98 din 17 august 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 20 august 2009. Legea nr. 8/1996 prevede: „Art. 124. — Organismele de gestiune colectivă a dreptului de autor și a drepturilor conexe, denumite în

cuprinsul legii *organisme de gestiune colectivă*, sunt, în sensul prezentei legi, persoane juridice constituite prin liberă asociere, care au ca obiect de activitate, în principal, colectarea și repartizarea drepturilor a căror gestiune le este încredințată de către titulari.

Art. 125. —

(1) Organismele de gestiune colectivă prevăzute în prezentul capitol se constituie în condițiile legii, cu avizul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, și funcționează potrivit reglementărilor privind asociațiile fără scop patrimonial și potrivit prevederilor prezentei legi.

(2) Aceste organisme sunt create direct de titularii drepturilor de autor sau ai drepturilor conexe, persoane fizice ori juridice, și acționează în limitele mandatului încredințat și pe baza statutului adoptat după procedura prevăzută de lege.

(3) Organismele de gestiune colectivă pot fi create în mod separat pentru gestionarea de categorii distincte de drepturi, corespunzând unor domenii diferite de creație, precum și pentru gestionarea de drepturi aparținând unor categorii distincte de titulari.

Art. 1251. —

Organismele de gestiune colectivă au obligația să comunice publicului, prin mijloace de informare în masă, următoarele date

- a) categoriile de titulari de drepturi pe care îi reprezintă;
- b) drepturile patrimoniale pe care le gestionează;
- c) categoriile de utilizatori și categoriile de persoane fizice și juridice care au obligații de plată a remunerațiilor compensatorii pentru copia privată către titularii de drepturi;
- d) actele normative în temeiul cărora funcționează și colectează remunerațiile cuvenite titularilor de drepturi;
- e) modalitățile de colectare și persoanele responsabile de această activitate, pe plan local și central;
- f) programul de lucru.

Art. 126. —

(1) Avizul prevăzut la art. 125 alin. (1) se acordă organismelor de gestiune colectivă cu sediul în România, care: a) urmează să se constituie sau funcționează potrivit reglementărilor legale la data intrării în vigoare a prezentei legi; b) depun la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor repertoriul de opere, interpretări și execuții artistice, fonograme și videograme, aparținând propriilor membri și pe care îl gestionează, precum și contractele încheiate, pentru gestionarea de drepturi similare, cu organisme străine; c) au adoptat un statut care îndeplinește condițiile prevăzute de prezenta lege; d) au capacitate economică de gestionare colectivă și dispun de mijloacele umane și materiale necesare gestionării repertoriului pe întregul teritoriu al țării; e) permit, potrivit procedurilor exprese din propriul statut, accesul oricărui titular ai drepturilor de autor sau drepturi conexe din domeniul pentru care se înființează și care doresc să le încredințeze un mandat.

(2) Repertoriul menționat la alin. (1) lit. b) se depune în regim de bază de date, protejat potrivit legii, în format scris și electronic, stabilit prin decizie a directorului general, și conține cel puțin numele autorului, numele titularului de drepturi, titlul operei, elementele de identificare a artiștilor interpreți și executanți, a fonogramelor sau videogramelor.

(3) Avizul de constituire și funcționare pentru organismul de gestiune colectivă se acordă prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala organismului de gestiune colectivă. [...]

Art. 138. —

(1) Principalele atribuții ale Oficiului Român pentru Drepturile de Autor sunt următoarele:

a) reglementează activitatea din domeniu prin decizii ale directorului general, potrivit legii; [...]

f) avizează constituirea și supraveghează funcționarea organismelor de gestiune colectivă.”

Decizia ORDA nr. 147/2005 privind desemnarea organismului de gestiune colectivă COPYRO — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor drept colector unic al remunerației compensatorii convenite titularilor de drepturi pentru copia privată — opere reproduse de pe hârtie menționează următoarele:

„Având în vedere dispozițiile art. 1071 alin. (1) coroborate cu ale art. 133 alin. (3) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor

și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de faptul că organismele de gestiune colectivă beneficiare (COPYRO și VISARTA) nu au depus la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor protocolul menționat la art.

133 alin. (2) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare (14 iunie 2005) a Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 123/2005 privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Hotărârii arbitrale din data de 23 mai 2005 privind plata remunerației compensatorii pentru copia privată pentru aparatele fotocopiator, imprimantă, scanner și aparat multifuncțional, cu/fără funcție de fotocopiare, de către importatorii și producătorii de astfel de aparate, precum și a cuantumului acestei remunerații,

având în vedere faptul că organismul de gestiune colectivă COPYRO are o experiență îndelungată în activitatea de colectare,

în baza prevederilor art. 2 alin. (2) și ale art. 6 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 758/2003 privind organizarea și funcționarea Oficiului Român pentru Drepturile de Autor și a corpului de arbitri și ale Hotărârii Guvernului nr. 210/2000 privind numirea în funcția de director general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor (O.R.D.A.),

directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de

Autor emite următoarea decizie:

Art. 1. —

Se desemnează organismul de gestiune colectivă COPYRO — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor, cu sediul în București, str. Căderea Bastiliei nr. 62, sectorul 1, drept colector unic al remunerației compensatorii convenite titularilor de drepturi pentru copia privată — opere reproduse de pe hârtie, stabilită prin Hotărârea arbitrală din data de 23 mai 2005 privind plata remunerației compensatorii pentru copia privată pentru aparatele fotocopiator, imprimantă, scanner și aparat multifuncțional, cu/fără funcție de fotocopiare, de către importatorii și producătorii de astfel

de aparate, precum și a cuantumului acestei remunerații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 501 din 14 iunie 2005, prin Decizia

directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 123/2005.”

Decizia ORDA nr. 148/2005 privind desemnarea organismului de gestiune colectivă COPYRO — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor drept colector unic al remunerației compensatorii convenite titularilor de drepturi pentru copia privată — hârtie pentru copiator (format A4) menționează:

„Având în vedere dispozițiile art. 1071 alin. (1) coroborate cu ale art. 133 alin. (3) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de faptul că organismele de gestiune colectivă beneficiare (COPYRO și VISARTA) nu au depus la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor protocolul menționat la art.

133 alin. (2) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare (6 mai 2005) a Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 105/2005 pentru publicarea Protocolului referitor la Metodologia privind cuantumul remunerației compensatorii pentru copia privată pentru coli de hârtie pentru copiator format A4, având în vedere faptul că organismul de gestiune colectivă COPYRO are o experiență îndelungată în activitatea de colectare,

în baza prevederilor art. 2 alin. (2) și ale art. 6 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 758/2003 privind organizarea și funcționarea Oficiului Român pentru Drepturile de Autor și a corpului de arbitri și ale Hotărârii Guvernului nr. 210/2000 privind hârtie format A4 — 80 g/mp se plătește de toți fabricanții și importatorii de hârtie din domeniu; cuantumul remunerației compensatorii pentru copia privată datorată pentru coli de hârtie pentru copiator format A4 — 80 g/mp, pe anul 2005, conform înțelegerii părților, este de 0,5%; baza de calcul: remunerația compensatorie pentru copia privată se calculează la valoarea statistică, în lei, din vamă pentru hârtia pentru copiator importată conform declarației vamale de import (D.V.I.) și facturii externe de import și, respectiv, la valoarea facturată fără T.V.A. cu ocazia punerii în circulație a produselor de hârtie pentru copiator format A4 — 80 g/mp de către fabricanți, menționându-se distinct pe factură cuantumul acesteia.

Hotărârea arbitrală din data de 23 mai 2005 privind plata remunerației compensatorii pentru copia privată pentru aparatele fotocopiator, imprimantă, scanner și aparat multifuncțional, cu/fără funcție de fotocopiare, de către importatorii și producătorii de astfel de aparate, precum și a cuantumului acestei remunerații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 501 din 14 iunie 2005, în baza Deciziei ORDA nr. 123/2005, a stabilit: „1. Fotocopiatorul, imprimanta, scannerul și aparatele multifuncționale, cu/fără funcție de fotocopiare, sunt aparate pentru care se datorează remunerația compensatorie pentru copia privată, prin urmare importatorii și fabricanții de astfel de aparate au obligația să plătească această remunerație.

2. Cuantumul remunerației pentru aceste aparate este următorul:

numirea în funcția de director general al Oficiului Român
pentru _____

Drepturile de Autor (O.R.D.A.),

directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de

Autor emite următoarea decizie:

Art. 1. —

Se desemnează organismul de gestiune colectivă COPYRO — Societate de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor, cu sediul în București, str. Căderea Bastiliei nr. 62, sectorul 1, drept colector unic al remunerației compensatorii convenite titularilor de drepturi pentru copia privată — hârtie pentru copiator (format A4), stabilită în baza Protocolului referitor la Metodologia privind cuantumul remunerației compensatorii pentru copia privată pentru coli de hârtie pentru copiator format A4, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 386 din 6 mai 2005, prin Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 105/2005.”

Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 105/2005 a dispus publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 386 din 6 mai 2005 a Protocolului referitor la Metodologia privind cuantumul remunerației compensatorii pentru copia privată pentru coli de hârtie pentru copiator format A4, încheiat între organismele de gestiune colectivă Societatea de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor — COPYRO și Societatea de Gestiune Colectivă a Dreptului de Autor în Domeniul Artelor Vizuale (VISARTA), pe de o parte, și reprezentanții următoarelor 3 firme mandatate de importatorii și fabricanții majori din domeniu: Societatea Comercială ANTALIS — S.A., Societatea Comercială RTC HOLDING — S.A. și Societatea Comercială CRISTIANA COMPANY IMPEX — S.R.L., pe de altă parte, în cadrul comisiei constituite prin Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 6/2005, în conformitate cu prevederile art. 107 alin. (4), (5) și (6) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare.

Protocolul menționează că s-a încheiat pe baza negocierilor prevăzute la art. 107 alin. (5), art. 131 și 133 din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, modificată și completată prin Legea nr. 285/2004, și a stabilit că remunerația compensatorie pentru copia privată pentru coli de

Tipul aparatelor	Procentul
1. Fotocopioare	1%
2. Imprimante	0,5%
3. Scannere	0,5%
4. Aparate multifuncționale cu/fără funcție de fotocopiare	0,5%”

Prin Decizia ORDA nr. 86/2006 s-a dispus publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Hotărârii arbitrale din 13 aprilie 2006 privind stabilirea modalității de repartizare între organismele de gestiune colectivă beneficiare a

remunerației compensatorii pentru copia privată colectată de către organismele colectori unici. Hotărârea arbitrală a fost modificată în parte de Decizia Curții de Apel București nr. 134/2007, publicată de asemenea în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Astfel, s-a dispus repartizarea remunerației compensatorii pentru copia privată între organismele de gestiune colectivă beneficiare, încasată de către organismele colectoare unice, după cum urmează:

„1. Remunerația compensatorie încasată de UPFR pentru suporturile și aparatele pentru copii înregistrate sonor, prin procedeu analogic [art. 1072 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare], va fi repartizată astfel:

- a) 40% revin UCMR—ADA pentru autorii și editorii operelor înregistrate;
- b) 30% revin CREDIDAM pentru artiștii interpreți sau executanți;
- c) 30% revin UPFR pentru producătorii de înregistrări sonore.

2. Remunerația compensatorie încasată de UPFR pentru copiile înregistrate audiovizual, prin procedeu analogic [art. 1072 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare], va fi repartizată astfel:

- a) 33,33% revin DACIN—SARA și UCMR—ADA, din care:
  - 50% revin DACIN—SARA pentru autorii operelor audiovizuale;
  - 50% revin UCMR—ADA pentru autorii operelor muzicale;
- b) 33,33% revin CREDIDAM pentru artiștii interpreți sau executanți;
- c) 33,33% revin UPFR—ARGOA pentru producătorii de înregistrări audiovizuale.

3. Remunerația compensatorie încasată de COPYRO pentru copiile înregistrate prin procedeu analogic pe hârtie [art. 1072 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare], va fi repartizată astfel:

- a) 50% pentru autori, din care:
  - 95% revin COPYRO și VISARTA, conform înțelegerii acestora;
  - 5% revin UCMR—ADA din remunerația compensatorie datorată până la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 123/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe;
- b) 50% pentru editori.

4. Remunerația compensatorie încasată de UPFR pentru copiile înregistrate sonor și audiovizual prin procedeu digital [art. 1072 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare], va fi repartizată astfel:

- a) 33,33% potrivit pct. II.1; b) 33,33% potrivit pct. II.2; c) 33,33% potrivit pct. II.3.

5. Remunerația compensatorie încasată de COPYRO pentru copiile înregistrate prin procedeu digital pe hârtie [art. 1072 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare], va fi repartizată potrivit pct. II.3.”

Ulterior, prin Decizia ORDA nr. 98/2009 privind constituirea ca organism de gestiune colectivă a Asociației „Societatea Autorilor și Editorilor Români de Opere Științifice — PERGAM” s-a stabilit: „Având în vedere dispozițiile art. 125 alin. (1), ale art. 126 și ale art. 138 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 3 alin. (2) lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 401/2006 privind organizarea, funcționarea, structura personalului și dotările necesare îndeplinirii atribuțiilor Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, ținând cont de Cererea formulată de către Societatea Autorilor și Editorilor Români de Opere

Științifice — PERGAM, înregistrată la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor cu nr. RG II/7.547 din 31 iulie 2009, precum și de Referatul nr. RG II/7.613 din 13 august 2009 al Direcției registre, gestiune colectivă și relații publice, în temeiul prevederilor art. 6 alin. (1) și ale art. 7 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 401/2006,

directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de

Autor emite următoarea decizie:

Art. 1. —

Se avizează constituirea și funcționarea ca organism de gestiune colectivă a drepturilor de autor ale autorilor și editorilor de opere științifice a Asociației «Societatea Autorilor și Editorilor Români de Opere Științifice — PERGAM», având sediul în municipiul București, bd. Mircea Vodă nr. 35, bl. M27, sc. 1, et. 6, ap. 17, sectorul 3.

Art. 2. —

Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, în conformitate cu dispozițiile art. 126 alin. (3) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare, și intră în vigoare la data publicării.”

Legea nr. 8/1996 prevede: „Art. 133. — (1) Colectarea sumelor datorate de utilizatori sau de alți plătitori se face de organismul de gestiune colectivă al cărui repertoriu se utilizează. (2) În situația în care există mai multe organisme de gestiune

colectivă pentru același domeniu de creație, iar drepturile gestionate sunt din categoria celor prevăzute la art. 1232, organismele beneficiare stabilesc, printr-un protocol care se depune la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor în vederea publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala acestora, următoarele:

a) criteriile repartizării între organisme a remunerației;

b) organismul de gestiune colectivă care urmează să fie numit dintre acestea, prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, drept colector în domeniul titularilor de drepturi în cauză;

c) modalitatea de evidențiere și justificare a cheltuielilor privind acoperirea reală a costurilor de colectare ale organismului de gestiune colector.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2), dacă organismele de gestiune colectivă beneficiare nu depun la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor protocolul menționat, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a metodologiilor Oficiul Român pentru Drepturile de Autor desemnează dintre acestea colectorul în domeniul titularilor de drepturi în cauză, pe baza reprezentativității, prin decizie a directorului general.

(4) Pentru situația prevăzută la alin. (3), colectorul unic desemnat de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor nu poate repartiza sumele colectate nici între organismele beneficiare, nici propriilor membri, decât după depunerea la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor a unui protocol încheiat între organismele beneficiare prin care se stabilesc criteriile privind repartizarea sumelor colectate. Cheltuielile de colectare, în acest caz, se evidențiază distinct și trebuie să fie justificate prin documente privind acoperirea reală a costurilor de colectare ale organismului de gestiune care este colector în domeniul titularilor de drepturi în cauză.

(5) La expirarea termenului de 30 de zile prevăzut la alin. (3), oricare dintre organismele de gestiune colectivă poate solicita Oficiului Român pentru Drepturile de Autor inițierea procedurii de arbitraj efectuate de către arbitri, pentru stabilirea criteriilor privind repartizarea remunerației între categoriile

de beneficiari. Procedura de arbitraj, precum și etapele ulterioare sunt cele prevăzute la art. 1312 alin. (3)—(9).

(6) Sumele colectate de organismul de gestiune colectivă, în calitate de colector unic, potrivit prevederilor art. 1071 alin. (1), ale art. 121 alin. (2) și alin. (1) și (3) ale prezentului articol, se evidențiază în conturi analitice distincte.

(7) Organismul de gestiune colectivă, care este colector unic, are obligația să elibereze autorizarea prin licență neexclusivă, în formă scrisă, în numele tuturor organismelor de gestiune colectivă beneficiare, și să asigure transparența activităților de colectare, precum și a costurilor aferente în raporturile cu organismele de gestiune colectivă beneficiare. Acestea au obligația de a sprijini activitatea de colectare.

(8) Prevederile art. 134 alin. (2) lit. f) se aplică în mod corespunzător și organismelor de gestiune colectivă care sunt colectori unici.

(9) Organismele de gestiune colectivă pot conveni printr-un protocol care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, desemnarea unui colector comun pe un domeniu de plătitori, privind remunerațiile cuvenite categoriilor de titulari de drepturi reprezentate de acestea. De asemenea, organismele de gestiune colectivă pot înființa, cu avizul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, organisme comune de colectare pentru mai multe domenii, care să funcționeze potrivit prevederilor legale referitoare la federațiile de persoane juridice de drept privat fără scop patrimonial, precum și potrivit prevederilor exprese privind organizarea și funcționarea organismelor de gestiune colectivă din prezenta lege.” Art. 1071 alin. (1) — „Remunerația compensatorie pentru copia privată se colectează de către un organism de gestiune colector unic pentru operele reproduse după înregistrări sonore și audiovizuale și de către un alt organism de gestiune colector unic pentru operele reproduse de pe hârtie, în condițiile prevăzute la art. 133 alin. (6)—(8).”

Art. 1072 alin. (11) — „În cazul copiilor înregistrate, prin procedeu analogic, pe hârtie, remunerația se împarte în mod egal între autori și editori. Sumele cuvenite editorilor se repartizează acestora numai prin asociațiile de editori, pe baza unui protocol încheiat între acestea, conținând criteriile de repartitie și procentele cuvenite fiecărei asociații. Pot participa la negocierea protocolului de repartizare numai asociațiile de editori care îndeplinesc condițiile stabilite prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor.”

Potrivit art. 1312 alin. (3) lit. c) din Legea nr. 8/1996: „Oficiul Român pentru Drepturile de Autor poate fi solicitat, pentru inițierea procedurii de arbitraj efectuate de către arbitri”, în cazul când „organismele de gestiune colectivă nu au putut conveni încheierea unui protocol de repartizare a remunerațiilor și de stabilire a comisionului datorat collectorului unic”.

Din analiza comparativă a prevederilor alin. (2)—(8) în raport cu cele de la alin. 9 al art. 133 din Legea nr. 8/1996 se observă că numai în același domeniu de creație (cum este cazul apelantei și intimătei care sunt ambele organisme de gestiune colectivă în domeniul operei scrise) alin. (2) al articolului implică obligativitatea negocierii între toate organismele de gestiune colectivă din domeniul respectiv, pentru stabilirea criteriilor repartizării remunerației, în timp ce în cazul unor domenii de creație diferite, cum este domeniul gestionat de VISARTA invocat de apelantă (domeniul operelor de artă plastică, al operelor fotografice, al operelor de arhitectură și al lucrărilor plastice, al hărților și desenelor din topografie, geografie și știință în general), față de domeniul gestionat de părțile prezentului proces (domeniul operei scrise), alin. (9) al articolului lasă la latitudinea organismelor de gestiune colectivă din domenii diferite de creație, dar care au un domeniu comun de

plătitori [cum este cazul remunerației compensatorii pentru copia privată menționată la art. 1071 alin. (1)] să convină sau nu toate împreună criteriile de împărțire a remunerației.

Așadar, greșit invocă apelanta și excepția inadmisibilității și lipsei calității procesuale pasive a COPYRO pentru solicitarea PERGAM în procedura de arbitraj a stabilirii achitării de către PERGAM către colectorul unic COPYRO a procentului de 10% pentru colectarea remunerației din copie privată pentru titularii drepturilor de autor a operei scrise științifice în lipsa VISARTA, pe motiv că Legea nr. 8/1996 (art. 133) pretinde stabilirea comisionului datorat colectorului unic prin procedura prealabilă de negociere cu toți beneficiarii implicați, respectiv VISARTA și asociațiile de editori, procedură neîndeplinită de PERGAM, fapt pentru care apelanta consideră că este inadmisibil a se stabili procentul datorat colectorului unic doar de PERGAM în lipsa VISARTA și a asociațiilor de editori. Așadar, apelanta arată că prin hotărârea arbitrală atacată nu s-a stabilit colectorul unic al remunerației compensatorii pentru copia privată, el fiind deja desemnat anterior prin decizie ORDA, fiind chiar COPYRO, dar apreciază că trebuia citată VISARTA în procedura arbitrală în care s-a stabilit ca PERGAM să achite COPYRO comision de 10% pentru colectarea de către acesta a remunerației compensatorii aferente operei scrise științifice pentru titularii de drepturi de autor, fără a avea un suport în cadrul procesual al arbitrajului desfășurat și în dispoziția legală invocată. Dacă, pentru același domeniu de plătitori, în remunerația compensatorie pentru copie privată, unul dintre organismele de gestiune colectivă, PERGAM, COPYRO sau VISARTA, ar dori schimbarea colectorului unic desemnat deja de ORDA prin deciziile nr. 147 și 148/2005, între cele 3 ar fi necesar să aibă loc negocieri conform art. 1071 din Legea nr. 8/1996, ceea ce nu este cazul în speța de față. Procentul de 10% (comisionul) pentru colectarea remunerației din copie privată nu a fost stabilit în hotărârea arbitrală atacată în speța de față pentru VISARTA cu care, de altfel, apelanta are protocol separat pe repartizarea procentului de 50% convenit autorilor din remunerația compensatorie pentru copia privată (90% COPYRO și 10% PERGAM) pe care l-au aplicat în fapt și după anul 2006 când l-au încheiat (nr. 1.763 din 5 iunie 2006, recunoscut și în Adresa nr. 419 din 7 mai 2010 emisă de VISARTA, depuse în copie de apelantă la ultimul termen de judecată), după cum a susținut apelanta în proces, ci a fost stabilit în hotărârea arbitrală atacată în speța de față ca și PERGAM să achite colectorului unic COPYRO același procent de comision de 10% din sumele convenite PERGAM, pentru serviciul de colectare a remunerației din copia privată a operei scrise științifice, convenite titularilor de drepturi de autori de opere scrise științifice, realizat de COPYRO. Că tot un comision de 10% plătește și VISARTA, dar din sumele convenite acesteia, către COPYRO, pentru colectarea remunerației din copia privată pe hârtie a operelor de artă plastică, fotografică, de arhitectură și pentru lucrări plastice, hârti și desene din topografie, geografie și știință în general, gestionate de VISARTA, cum probează adresele depuse în copie de apelantă (nr. 1.244 din 31 iulie 2012, nr. 1.470 din

30 decembrie 2011, nr. 214 din 7 februarie 2011, nr. 1.323 din

26 mai 2010, nr. 217 din 17 februarie 2010, nr. 1.441 din 27 mai

2008, emise de apelantă, nr. 523 din 30 iulie 2012, emisă de VISARTA, nr. 781 din 30 decembrie 2011, emisă de VISARTA), este lipsit de relevanță în cauza de față și nu împiedică arbitrajul realizat între PERGAM și COPYRO pentru opera scrisă (opera scrisă științifică și restul operei scrise) — domeniu în care VISARTA nu are atribuții de gestiune. Și cele invocate de apelantă referitor la asociațiile de editori sunt nefondate, în privința acestor asociații completul de arbitraj nefăcând vreo dispoziție.

Pretenția apelantei de a nu se stabili în arbitraj procentele

remunerațiilor între aceasta și intimată și a nu restitui apelanta intimatei remunerații pentru copie privată și din retransmitere, pentru titularii de drepturi de autor din opera scrisă științifică, încasate de apelantă după înființarea intimatei și până în anul

2010 inclusiv, menționat de completul de arbitraj (așadar perioada 20 august 2009—31 decembrie 2010), parte din perioada dispusă de completul arbitral prin dispozitivul hotărârii arbitrale, în raport cu cererea de arbitraj prin care a fost investit de intimată în capătul al cincilea al cererii de arbitraj, pe motive diverse, fie că a repartizat sumele convenite membrilor săi (neprezentând însă probe efective contrarii a ceea ce a reținut completul arbitral, în hotărârea arbitrală — că repartiții s-au făcut numai către membri, nu și către titularii de drepturi de autor nemembri), fără să indice/probeze vreun temei de drept/fapt care să împiedice virarea sumelor aferente acestei perioade

20 august 2009—31 decembrie 2010 către organismul de gestiune colectivă competent, după ce le-a încasat aceasta în calitate de colector unic și, respectiv, de organism de gestiune unic al remunerației compensatorii pentru copia privată pe hârtie pentru toată opera scrisă, în ciuda faptului că pentru opera scrisă științifică se înființase PERGAM, și, respectiv, de organism unic de gestiune a remunerației echitabile din retransmitere prin cablu a operei scrise, deși se înființase PERGAM pentru opera scrisă științifică, începând de la

20 august 2009, fie că intimata nu ar avea mandate de reprezentare de la titularii drepturilor de autor pentru sumele care ar fi aferente procentului convenit operei scrise științifice, ci ar fi creată doar de către 15 membri, deși în speță sunt în arbitraj remunerații gestionate colectiv obligatoriu, nu facultativ pe bază de mandate, cum s-a arătat în prima parte a considerentelor prezentei decizii, fie că intimata nu ar putea pretinde virarea către aceasta a remunerațiilor aferente operei scrise științifice pentru titularii dreptului de autor pe motiv că nu a participat la protocoalele amiabile/procedurile arbitrale care s-au desfășurat, pentru negocierea metodologiilor de stabilire a remunerațiilor cu utilizatorii, cu mult înainte ca apelanta să se înființeze ca persoană juridică ce are calitate de organism de gestiune colectivă a remunerațiilor vizând opera scrisă științifică, deși în mod firesc nu avea cum să participe la niște proceduri amiabile

(protocoale) și, respectiv, arbitrale care s-au desfășurat când aceasta nu exista, iar înființarea și exercitarea de competențe ale organismelor de gestiune colectivă în baza Legii nr. 8/1996 este prevăzută tocmai de această lege, așa cum s-au citat mai sus prevederile acesteia, este nefondată. Pentru înființarea sau exercitarea de competențe ale organismelor de gestiune colectivă în baza Legii nr. 8/1996 nu este pretinsă de lege condiția promovării de către acesta, înaintea înființării, ceea ce nici nu ar fi posibil, a unor metodologii diferite de cele deja existente cum nefondat pretinde apelanta invocând art. 130 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 8/1996 care prevede competențe ale organismului de gestiune colectivă ce sunt evident ulterioare înființării și presupun scurgerea unui anumit timp de la înființare pentru finalizarea unor metodologii („Organismele de gestiune colectivă au următoarele obligații:

a) să acorde autorizații neexclusive utilizatorilor, la cererea acestora, efectuată înainte de utilizarea repertoriului protejat, în schimbul unei remunerații, prin licență neexclusivă, în formă scrisă;
b) să elaboreze metodologii pentru domeniile lor de activitate, cuprinzând drepturile patrimoniale convenite, ce trebuie negociate cu utilizatorii în vederea plății acestor drepturi, în cazul acelor opere al căror mod de exploatare face imposibilă autorizarea individuală de către titularii de drepturi”). Legea

nr. 8/1996 prevede:

„Art. 1312. —

(1) Negocierea metodologiilor se desfășoară conform programului stabilit între cele două părți, pe o durată de maximum 30 de zile calendaristice de la data constituirii comisiei.

(2) Înțelegerea părților cu privire la metodologiile negociate se consemnează într-un protocol care se depune la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor. Protocolul se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala organismelor de gestiune colectivă, prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, emisă în termen de 5 zile de la data depunerii. Metodologiile astfel publicate sunt opozabile tuturor utilizatorilor din domeniul pentru care s-a negociat și tuturor importatorilor și fabricanților de suporturi și aparate pentru care se datorează remunerația compensatorie pentru copia privată, conform art. 107.

(3) Oficiul Român pentru Drepturile de Autor poate fi solicitat, pentru inițierea procedurii de arbitraj efectuate de către arbitri, în următoarele situații:

a) entitățile care alcătuiesc o parte ce urmează să participe la negociere nu au putut conveni asupra punctului de vedere comun ce trebuie prezentat celeilalte părți;

b) cele două părți aflate în negociere nu au putut conveni o formă unică a metodologiei în termenul prevăzut la alin. (1);

c) organismele de gestiune colectivă nu au putut conveni încheierea unui protocol de repartizare a remunerațiilor și de stabilire a comisionului datorat collectorului unic.

(4) Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, în termen de 5 zile de la solicitarea arbitrajului, convoacă părțile în vederea desemnării, prin tragere la sorți, a 5 arbitri titulari, care vor constitui completul de arbitraj, și a 3 arbitri de rezervă. Aceștia din urmă îi vor înlocui, în ordinea tragerii la sorți, pe arbitrii titulari indisponibili. Desemnarea arbitrilor prin tragere la sorți se face și în cazul absenței părților convocate.

(5) Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, în termen de 5 zile de la data desemnării arbitrilor, convoacă la sediul său arbitrii desemnați și părțile, în vederea constituirii completului de arbitraj. Completul de arbitraj stabilește: onorariul brut, prin negociere cu părțile, primul termen, dar nu mai târziu de 5 zile, precum și locul arbitrajului și informează părțile.

(6) Cele două părți aflate în arbitraj, organismele de gestiune colectivă și, respectiv, utilizatorii sau alți plătitori contribuie în mod egal la plata onorariului. Sumele se depun la casieria Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, înainte de primul termen de arbitraj. Neplata în termen atrage decăderea părții care nu a achitat onorariul din dreptul de a propune probe și de a formula concluzii pe durata arbitrajului.

(7) Arbitrii au obligația ca în termen de 30 de zile de la primul termen al arbitrajului să depună la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor hotărârea cuprinzând forma finală a metodologiilor supuse arbitrajului, în vederea comunicării către părți. În mod excepțional, arbitrii pot solicita, motivat, Oficiului Român pentru Drepturile de Autor prelungirea acestui termen cu maximum 15 zile. Arbitrii își pot ridica onorariul de la casieria Oficiului Român pentru Drepturile de Autor numai după depunerea hotărârii arbitrale.

(8) Hotărârea arbitrală privind forma definitivă a metodologiilor se comunică părților de către Oficiul Român pentru Drepturile de Autor și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala Oficiului, prin decizie a directorului general, emisă în termen de cinci zile de la data depunerii. Metodologiile astfel publicate sunt opozabile tuturor utilizatorilor din

domeniul pentru care s-a negociat și nu se pot acorda reduceri la plata remunerațiilor datorate, altele decât cele prevăzute în metodologiile publicate.

(9) În termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii arbitrale, părțile pot face apel împotriva acesteia la instanța Curții de Apel București, care se va pronunța asupra cauzei în complet civil. Hotărârea arbitrală este executorie de drept până la pronunțarea soluției cu privire la menținerea sau modificarea metodologiilor. Soluția Curții de Apel București este definitivă și irevocabilă, se comunică Oficiului Român pentru Drepturile de Autor și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, prin decizie a directorului general, emisă în termen de 5 zile de la data comunicării.

(10) Metodologiile negociate sau stabilite conform prevederilor alin. (1)—(9) nu sunt opozabile utilizatorilor care la data declanșării procedurii de negociere a metodologiilor se află în curs de negociere directă a unui contract de licență sau au încheiat deja aceste negocieri cu organismele de gestiune colectivă.

Art. 1313. —

(1) Organismele de gestiune colectivă sau, după caz, structurile asociative ale utilizatorilor, utilizatorii majori,

societățile publice de radiodifuziune sau de televiziune pot formula o nouă cerere de inițiere a procedurilor de negociere a tarifelor și metodologiilor numai după 3 ani de la data publicării lor în formă definitivă în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) În cazul negocierilor prevăzute de art. 107 alin. (4), oricare dintre părți poate formula o nouă cerere de inițiere a procedurilor de negociere a metodologiilor numai după 2 ani de la data publicării acestora în formă definitivă în Monitorul Oficial

al României, Partea I.

(3) Până la publicarea noilor metodologii, rămân valabile vechile metodologii.”

Așadar, faptul că ulterior intimata are posibilitatea de a iniția noi metodologii nu permite apelantei să îi refuze împărțirea remunerațiilor care îi revin deja începând de la data înființării pentru opera scrisă științifică.

Se reține, în consecință, că greșit susține COPYRO că gestiunea colectivă obligatorie pentru cele două remunerații din hotărârea arbitrală atacată se exercită exclusiv de acesta pe parcursul perioadei august 2009—31 decembrie 2010 pentru toți titularii de drepturi de autor din domeniul operelor scrise, în ciuda înființării PERGAM din august 2009, și că prin dispozițiile referitoare la repartizarea procentelor remunerațiilor dintre cele două și plăți completul de arbitraj și-ar fi depășit competențele, neputând dispune și interveni prin procedura arbitrajului în sistemul de repartizare individuală a organismelor de gestiune colectivă COPYRO și VISARTA care pe perioada în litigiu și-au

produs efectele. De altfel, apelanta a pierdut procesul de la instanța de contencios administrativ cu intimata pe aspectul înființării apelantei, în domeniul operei scrise științifice, Sentința civilă menționată nr. 263A din 16 noiembrie 2010, pronunțată de Secția a IX-a a Curții de Apel București, respingându-i acțiunea.

Completul de arbitraj nu a fost investit și în consecință nu a dispus în sensul intervenirii, ajustării repartiției dintre organismele de gestiune colectivă COPYRO și VISARTA, cum nefondat invocă apelanta. Aceasta din urmă nici nu este organism de gestiune colectivă în domeniul operei scrise cum nefondat pretinde apelanta, ci prin decizia ORDA nr. 8/1999 s-a stabilit: „Se avizează constituirea și funcționarea ca organism de gestiune colectivă a drepturilor de autor în domeniul operelor de artă plastică, al operelor fotografice, al operelor de arhitectură și al lucrărilor plastice, al hărților și desenelor din topografie, geografie și știință în general, a asociației VISARTA, cu sediul în municipiul București, str. Nicolae Iorga nr. 21, sectorul 1, începând cu data de 1 iunie 1999”. Faptul că apelanta a înțeles în trecut ca pentru domenii diferite de creație, opera scrisă, gestionată de apelanta, și opera de artă plastică, fotografică, de arhitectură și pentru lucrări plastice, hărți și desene din topografie, geografie și știință în general, gestionate de VISARTA, să împartă amiabil cu VISARTA (10% VISARTA și 90% COPYRO) remunerația compensatorie pentru copia privată pe hârtie convenită autorilor revenită celor două în procentele menționate în hotărârea arbitrală din 13 aprilie 2006, modificată în parte de Decizia Curții de Apel București nr. 279/2007, din procentul de 50% din remunerația compensatorie pentru copia privată care revenea autorilor (restul de 50% din remunerația compensatorie pentru copia privată fiind convenit legal editorilor) nu împiedica arbitrajul atacat în procesul de față, de vreme ce ele nu au împărțit remunerația compensatorie convenită autorilor pentru copia privată a operei scrise, ci aceasta revenise COPYRO (remunerația compensatorie convenită autorilor pentru copia privată pe hârtie a operei scrise reprezentând, conform protocolului celor două încheiat în anul 2006 și aplicat în continuare, 90% din remunerația compensatorie convenită autorilor pentru copia privată pe hârtie, restul de 10% convenindu-se VISARTA pentru copia privată pe hârtie a operelor gestionate de aceasta, așa cum indică și intimata și în schița întocmită în apărare la apel). Remunerația compensatorie ce revenise COPYRO pentru titularii de drepturi de autor din copia privată a operei scrise și plata comisionului de colectare datorat de PERGAM către COPYRO pentru opera științifică din cadrul operei scrise fac obiectul arbitrajului din hotărârea arbitrală atacată în apelul de față. Se reține, astfel, că în mod corect și legal a menționat completul arbitral în hotărârea atacată că „faptul că prin solicitarea PERGAM s-ar ajunge la o proporție de colectare de 105% este neîntemeiat deoarece... nu corespunde realității întrucât PERGAM a precizat că solicită cote procentuale după deducerea cotei convenită VISARTA”, susținerile nejustificate din apel ale apelantei prin care invocă același procent de 105% fiind nefondate.

Pentru faptul că după înființarea PERGAM apelanta COPYRO a înțeles să adopte o atitudine permanentă de împiedicare a împărțirii remunerației compensatorii convenite titularilor drepturilor de autor din copia privată pentru opera scrisă între PERGAM și COPYRO, nefiind astfel de acord cu niciun procent pentru faptul că aprecia greșit că nu ar fi îndreptățită PERGAM la vreunul, atât la negocierea prealabilă, cât și la arbitraj, aceeași fiind în parte situația și cu privire la împărțirea remunerației convenite pentru titularii de drepturi de autor din opera scrisă pentru retransmitere prin cablu, cu excepția faptului că pe aceasta a propus prin concluziile scrise de la arbitraj procentul de 2% (fila 329 volumul 2 dosar arbitraj), nu s-ar putea reține că intimata PERGAM nu și-a îndeplinit obligația de a încerca negocierile prealabile arbitrajului pentru remunerația compensatorie din copia privată convenită autorilor pentru opera scrisă, cum nefondat pretinde apelanta, de vreme ce la dosarul de arbitraj se regăsesc atestate: refuzul constant de împărțire al COPYRO pe motiv că nu a inițiat PERGAM metodologii proprii de stabilire a remunerației și astfel nu i se pot aplica cele anterioare înființării sale (filele 12, 253—255, 358 volumul 1 dosar arbitraj) și propunerea prealabilă

arbitrajului către aceasta a PERGAM (filele 148, 150—152 volumul 2 dosar arbitraj) privind împărțirea remunerației compensatorii pentru autori ce revenise COPYRO anterior înființării PERGAM în domeniul operei scrise științifice, pentru copie privată a operei scrise.

Așadar, greșit susține apelanta COPYRO excepția inadmisibilității solicitării procentului de 95% în copia privată direct în procedura de arbitraj având ca premisă beneficiarii exclusivi ai acestor remunerații ca fiind COPYRO și VISARTA, respectiv faptul că, procentul stabilit în favoarea VISARTA fiind de 10% din remunerație, solicitarea PERGAM ar conduce la un procent de 105% ce nu ar putea fi supus soluționării.

Cu privire la retransmitere, greșit susține apelanta COPYRO excepția inadmisibilității solicitării de către PERGAM a remunerațiilor din cablu pe motiv că nu ar fi beneficiar al acestora deoarece pentru retransmiterea prin cablu beneficiarii ar fi exclusiv COPYRO și organisme de gestiune participante la negocieri, procedură arbitrală și apel în cadrul Curții de Apel București, și astfel nu s-ar putea schimba, conform principiului imutabilității, cadrul procesual prestabilit. Or, Legea nr. 8/1996 nu interzice înființarea ulterioară existenței unor metodologii publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, de organisme de gestiune colectivă, ci, dimpotrivă, o permite. Așadar, faptul că ulterior intimata are posibilitatea de a iniția noi metodologii conform art. 130 alin. 1 lit. b din Legea nr. 8/1996 nu permite apelantei să îi refuze împărțirea remunerațiilor care îi revin deja începând de la data înființării pentru opera științifică.

Decizia nr. 28/2006 a ORDA a dispus publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 202 din 3 martie 2006 a Hotărârii arbitrale din 20 februarie 2006, care a hotărât că împărțirea procentului de 1,5% convenit titularilor de drepturi de autor pentru retransmiterea prin cablu a operelor lor va fi realizată după cum urmează: 4% pentru COPYRO; 50% pentru DACIN—SARA și UPFAR—ARGOA; 45% pentru UCMR—ADA; 1% pentru VISARTA, conform înțelegerii părților, arătând că: „La stabilirea acestor procente s-au avut în vedere următoarele aspecte: reprezentativitatea și ponderea utilizării operelor din repertoriul fiecărui organism de gestiune colectivă în activitatea de retransmitere prin cablu; în acest sens, operele audiovizuale și cele muzicale sunt preponderente în activitatea de retransmitere prin cablu, reprezentativitatea contractelor de reciprocitate încheiate cu organismele de gestiune colectivă similare din străinătate. Procentul ce se cuvine în concret pentru DACIN—SARA și UPFAR—ARGOA urmează să fie determinat prin negociere directă între aceste organisme de gestiune colectivă, în conformitate cu prevederile art. 133 alin. (2) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, avându-se în vedere că ambele organisme gestionează aceeași categorie de drepturi”.

Decizia nr. 195/2006 a ORDA a dispus publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 594 din 10 iulie 2006 a Hotărârii arbitrale din 20 iunie 2006 privind stabilirea modalității de împărțire, între organismele de gestiune colectivă DACIN—SARA și UPFAR—ARGOA, a procentului de 50% convenit titularilor de drepturi de autor pentru retransmiterea prin cablu a operelor audiovizuale din procentul de 1,5% convenit titularilor de drepturi de autor pentru retransmiterea prin cablu a operelor lor. Hotărârea a arătat că „Potrivit prevederilor art. 1211 alin. (2) din Legea nr. 8/1996, modificată și completată prin Legea nr. 285/2004, autorizația acordată de titularii de drepturi pentru radiodifuzarea pe teritoriul României include și autorizarea pentru retransmiterea prin cablu fără plata unei remunerații separate, în consecință procentele convenite părților trebuie să fie stabilite în mod diferențiat în raport cu legislația în vigoare la momentul colectării sumelor. Întrucât art. 1211 alin. (2) a fost abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 123/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile

conexe, arbitrii rețin faptul că în prezent se colectează o remunerație și pentru retransmiterea prin cablu a operelor audiovizuale radiodifuzate de către posturile de televiziune situate pe teritoriul României. Din analiza înscrisurilor depuse la dosarul cauzei și susținerilor părților, completul ia în considerare gradul de reprezentativitate al celor două organisme de gestiune colectivă în baza contractelor de reciprocitate încheiate cu organismele de gestiune similare din străinătate, precum și ponderea de utilizare a operelor audiovizuale în cadrul programelor de televiziune. În considerarea criteriilor menționate mai sus, completul constată faptul că operele audiovizuale străine, în special cele americane, au o pondere de utilizare prin retransmitere prin cablu evident mai mare decât cea a operelor audiovizuale românești, situație în care UPFAR—ARGOA va încasa într-o proporție mai mare sumele convenite titularilor de drepturi străini în baza contractului de reciprocitate încheiat cu AGICOA — organismul internațional de gestiune colectivă al producătorilor de opere audiovizuale, urmând ca DACIN—SARA să încaseze remunerații corespunzătoare contractelor de reciprocitate încheiate, astfel cum rezultă din anexa nr. 4 depusă la dosarul cauzei de către DACIN—SARA. În acest sens, completul are în vedere studiul realizat de Consiliul Național al Audiovizualului invocat în cadrul expunerii de motive de UPFAR—ARGOA și necontestat de DACIN—SARA, conform căruia ponderea filmelor americane radiodifuzate pe posturile de televiziune românești este majoritară. Astfel, sumele colectate ce revin titularilor de drepturi reprezentați de cele două părți se vor repartiza după cum urmează: a) pentru perioada anterioară intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 123/2005: — 40% — UPFAR—ARGOA; — 10% — DACIN—SARA; b) după intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 123/2005: — 35% — UPFAR—ARGOA; — 15% — DACIN—SARA”.

Decizia nr. 44 din 26 martie 2009 a ORDA a dispus publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 227 din 7 aprilie 2009 a Hotărârii arbitrale din data de 9 martie 2009 având ca obiect forma finală a Metodologiei privind stabilirea remunerațiilor convenite titularilor de drepturi de autor și titularilor de drepturi conexe pentru retransmiterea prin cablu. Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 327/2010 a dispus publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 861 din 22 decembrie 2010 a Deciziei civile nr. 263 A din 16 noiembrie 2010 a Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală.

Decizia civilă nr. 263 A din 16 noiembrie 2010 a stabilit:

„1. În sensul prezentei metodologii, prin utilizare se înțelege retransmiterea simultană, nealterată, integrală prin fir, prin cablu, prin fibră optică sau prin orice alt procedeu similar ori printr-un sistem de radiodifuzare prin unde ultracurte, pentru recepționarea de către public a unei transmisii inițiale, cu sau fără fir, prin satelit, inclusiv prin sistem digital, de servicii de programe de radiodifuziune și/sau televiziune destinate recepționării de către public a operelor muzicale, operelor cinematografice sau altor opere audiovizuale, operelor scrise, operelor din domeniul artelor vizuale, a videogramelor și a fonogramelor.

2. Utilizator, în sensul prezentei metodologii, este persoana fizică sau persoana juridică ce realizează activități de retransmitere prin cablu sau prin satelit, inclusiv prin sistem digital, așa cum a fost definit la pct. 1.

3. Utilizarea reglementată de prezenta metodologie se poate realiza numai după obținerea din partea organismului de gestiune colector unic a autorizației sub formă de licență neexclusivă în schimbul unei remunerații lunare, potrivit prezentei metodologii și conform tabelului următor:

Categoriile de titulari de drepturi	Anul 2009 și următorii/ Remunerații
Autori de opere muzicale	1,35%
Autori de opere audiovizuale	1,50%
Autori de opere scrise	0,12%
Autori de opere din domeniul artelor vizuale	0,03%
Artiști — prestații artistice fixate pe fonograme	0,25%
Artiști — prestații artistice din domeniul audiovizual	0,50%
Producători de fonograme	0,25%
Producători de videograme	0,50%

4. Utilizatorul are obligația de a achita, prin intermediul organismelor de gestiune, remunerațiile procentuale prevăzute în tabelul de mai sus, determinate din baza de calcul, reprezentând drepturile patrimoniale de autor și conexe dreptului de autor. Plata remunerațiilor prevăzute în tabelul care face parte integrantă din prezenta metodologie se va face către organisme de gestiune colectivă desemnate prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, colectoare ale remunerațiilor pentru fiecare categorie de drepturi patrimoniale de autor și conexe dreptului de autor”.

Decizia ORDA nr. 60 din 24 aprilie 2009 a dispus publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 346 din 25 mai 2009, a Protocolului privind desemnarea colectorului unic al remunerației cuvenite titularilor de drepturi de autor și titularilor de drepturi conexe pentru retransmiterea prin cablu, repartizarea remunerațiilor colectate către organisme de gestiune colectivă beneficiare și modalitatea de evidențiere și justificare a cheltuielilor privind acoperirea reală a costurilor de colectare ale organismului de gestiune colectivă colector unic, având în vedere dispozițiile art. 121 alin. (2), art. 131 alin. (2) și ale art. 1312 și 133 din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 44/2009 pentru publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Hotărârii arbitrale din data de 9 martie 2009 având ca obiect forma finală a Metodologiei privind stabilirea remunerațiilor cuvenite titularilor de drepturi de autor și titularilor de drepturi conexe pentru retransmiterea prin cablu, în baza prevederilor art. 6 alin. (1) și ale art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 401/2006 privind organizarea, funcționarea, structura personalului și dotările necesare îndeplinirii atribuțiilor Oficiului Român pentru Drepturile de Autor. Protocolul menționează că a avut în vedere: Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 44/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 227 din 7 aprilie 2009; pct. 4 din metodologia stabilită prin Hotărârea arbitrală din data de 9 martie 2009; prevederile art. 121 și 133 din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare, fiind încheiat între: Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația pentru Drepturi de Autor (UCMR—ADA), Societatea pentru Drepturi de

Autor în Cinematografie și Audiovizual — Societatea Autorilor Români din Audiovizual (DACIN SARA), Societatea de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor — COPYRO, Societatea de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor în Domeniul Artelor Vizuale (VISARTA), Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (CREDIDAM), Uniunea Producătorilor de Fonograme din România (UPFR), Uniunea Producătorilor de Film și Audiovizual din România — Asociația Română de Gestiune a Operelor Audiovizuale (UPFAR—ARGOA), Asociația pentru Drepturile Producătorilor de Fonograme din România (ADPFR), și stabilind:

„Art. 1. — Remunerația reprezentând drepturi patrimoniale de autor și conexe, datorată de distribuitorii prin cablu potrivit dispozițiilor art. 121 din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum este prevăzută și de metodologia stabilită prin Hotărârea arbitrală din 9 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 227 din 7 aprilie 2009, conform Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 44/2009, va fi colectată de către Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația pentru Drepturi de Autor (UCMR—ADA), desemnată astfel colector unic al acestei remunerații.

Art. 2. —

(1) Remunerația colectată de Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația pentru Drepturi de Autor (UCMR—ADA) în calitate de colector unic de la distribuitorii prin cablu, ce se cuvine și se repartizează organismelor de gestiune colectivă beneficiare, este cea prevăzută de Hotărârea arbitrală din 9 martie 2009, din care va fi dedus în prealabil comisionul de colectare.

(2) În cazul în care, pentru un domeniu de creație dintre cele prevăzute în Hotărârea arbitrală din 9 martie 2009, există două sau mai multe organisme de gestiune colectivă care gestionează aceeași categorie de drepturi, remunerațiile vor fi repartizate de Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația pentru Drepturi de Autor (UCMR—ADA) către organismul de gestiune colectivă stabilit colector unic pentru acel domeniu de creație, cu excepția cazului în care organismele de gestiune colectivă din acel domeniu de creație comunică colectorului unic un protocol prin care stabilesc ca plata remunerațiilor să se facă direct organismelor beneficiare și este prevăzută și proporția repartizării.

Art. 3. —

Sumele colectate de Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația pentru Drepturi de Autor (UCMR—ADA) în calitate de unic colector al remunerației pentru retransmitere prin cablu se vor evidenția într-un cont analitic distinct. [...]

Art. 5. —

(1) Repartizarea remunerațiilor colectate rezultate în urma deducerii costurilor reale de colectare se va efectua lunar de către Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația pentru Drepturi de Autor (UCMR—ADA), în calitate de colector unic, către organismele de gestiune colectivă beneficiare potrivit art. 2.

(2) Repartizarea remunerațiilor se face până la data de 15 a lunii următoare celei în care au fost colectate.

Art. 6. —

Cheltuielile reale generate de activitatea de colectare și repartizare vor fi suportate proporțional cu sumele încasate de toate categoriile de beneficiari și nu vor putea depăși pentru un an financiar-contabil 2% din remunerația colectată în acel an. [-]

Art. 10 —

(1) În cazul în care Curtea de Apel București va decide în cadrul apelului formulat împotriva Hotărârii

arbitrale din 9 martie 2009 că remunerațiile datorate de operatorii prin cablu nu se colectează de către un colector unic, prezentul protocol încetează de drept la sfârșitul lunii în care a fost publicată Hotărârea Curții de Apel București care ar dispune în acest sens.”

Or, prin Decizia ORDA nr. 335 din 23 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 3 din 3 ianuarie 2011, a fost desemnat organismul de gestiune colectivă Societatea Autorilor și Editorilor Români de Opere Științifice — PERGAM drept colector al remunerațiilor convenite autorilor de opere scrise pentru retransmiterea prin cablu a acestor opere, stabilite prin Metodologia privind stabilirea remunerațiilor convenite titularilor de drepturi de autor și titularilor de drepturi conexe pentru retransmiterea prin cablu, publicată în baza Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 327/2010.

Acestea vădesc că apelanta susține în mod greșit că apelantei îi revin și după înființarea PERGAM și până la 31 decembrie 2010 toate sumele încasate de apelantă din retransmiterea prin cablu a operei scrise, deși PERGAM este beneficiară în parte pentru procentul de remunerație care s-ar aplica operei scrise științifice din cadrul operei scrise. Așadar, Curtea reține că în mod corect intimata a demarat procedurile de negociere cu apelanta (filele 148, 149, 150—160 volumul 2 arbitraj; 356—357, 359—364 volumul 1 arbitraj) și ulterior cererea de arbitraj pentru împărțirea procentelor între cele două părți cu privire la retransmiterea prin cablu a operei scrise, dar procentele pretinse 25% PERGAM și 75% COPYRO nu au fost justificate și completul de arbitri le-a admis întocmai cum s-a cerut, 25% PERGAM și 75% COPYRO, fără vreun suport probator, criticile apelantei fiind întemeiate sub acest aspect. Astfel, completul arbitral, în lipsă de probe sau indicii care să îi dea posibilitatea aprecierii echitabile, în considerentele din hotărârea arbitrală atacată, a motivat într-un mod contrar soluția din dispozitiv asupra procentelor, ignorând și procentul de 2% recunoscut de COPYRO operei științifice în concluziile sale scrise. Deși a stabilit în dispozitiv procent mai mare în favoarea COPYRO (75%) decât cel pentru opera scrisă științifică acordat PERGAM (25%), în considerente a motivat: „Proporția operei științifice transmise prin cablu este cu mult mai mare decât a operei literare, aceasta din urmă fiind retransmisă prin adaptare, dramatizare, ecranizare, recitare etc., făcând obiect și al drepturilor conexe.” Completul arbitral a menționat în considerente „Cu privire la cel de-al doilea capăt de cerere prin care PERGAM pretinde a fi stabilită remunerația convenită titularilor de drepturi din dreptul de retransmitere prin cablu, considerând că se cuvine o cotă de 25% în favoarea PERGAM și de 75% în favoarea COPYRO, Completul arbitral îl admite în baza probelor administrate.”, fără să indice care ar fi acele probe, neregăsindu-se în dosarul arbitral probe care să indice procentul de 25% pretins de PERGAM. Tot pe acest capăt de cerere a încercat completul arbitraj să argumenteze soluția cu un al treilea considerent: „De asemenea, tot în susținerea capătului al doilea al cererii, Completul arbitral apreciază că în speță sunt incidente dispozițiile art. 121 alin. 1 din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, în sensul că dreptul de retransmitere prin cablu, ca și copia privată, se gestionează colectiv în mod obligatoriu, numai prin intermediul organismelor de gestiune colectivă.” Or, această dispoziție legală stabilește gestiunea colectivă obligatorie, dar nu susține dispoziția completului arbitral cu privire la modul de împărțire a procentelor dintre cele două părți în arbitraj.

Având în vedere că, în susținerea procentului pretins, PERGAM a atașat cererii de arbitraj declarația depusă în copie la fila 368 volumul 1 dosar de arbitraj, de către dl Duvac I. Constantin, privind retransmiterea prin cablu în perioada 2006—2009 a unui curs universitar și a unui tratat ale sale pe postul TVRM (TV România de Măine), văzând și rapoartele primite de PERGAM în anul

2011, pe baza licențelor întocmite de aceasta

ulterior perioadei stabilite de hotărârea arbitrală până la 31 decembrie 2010, în anul 2011 după obținerea Deciziei ORDA nr. 335/2010 de desemnare a sa drept colector unic, în care este marcat și postul TVRM (copii filele 209—213 volumul 2 dosar arbitraj; filele 224—228 volumul 1 dosar arbitraj), centralizatorul de la fila 325 dosar arbitraj volumul 1, întocmit de PERGAM cu privire la numărul de posturi TV existente în septembrie 2010 și mai 2011, precum și înscrisurile depuse la apel de apelantă (indicând că în radiodifuzare au fost comunicate și opere scrise, de exemplu, Litera Aniversară — Moartea Căprioarei — fragment — Nicolae Labiș, și relevând astfel probabilitatea retransmiterii lor) împotriva PERGAM care a arătat la termenul de judecată din 10 februarie 2012 că nu are alte înscrisuri de depus și nu deține lista operelor scrise retransmise prin cablu, iar prin concluziile scrise depuse la 26 septembrie 2012 a învederat existența unei retransmiteri reduse în România de operă scrisă gestionată de cele două părți, Curtea reține că PERGAM nu a făcut dovada procentului pretins de 25%, restul operei scrise decât cea științifică (literară, beletristică) fiind în perioada 20 august 2009—31 decembrie 2010 cel mai probabil retransmisă într-o proporție mai mare decât cea științifică (contrar celor reținute nefondat în considerentele hotărârii arbitrale apelate), în contextul unei retransmiteri extrem de reduse în România de operă scrisă gestionată de cele două părți. Cele invocate de intimată, că nu ar fi putea fi verificate în niciun caz, pe baza art. 1311 alin. 4 din Legea nr. 8/1996, criteriile de la art. 1311 alin. 1 lit. c) și e) din Legea nr. 8/1996 sunt nefondate, neregăsindu-se în speță ipoteza textului art.

1311 alin. 4 din Legea nr. 8/1996 privind negocierea metodologiilor între organisme de gestiune, pe de o parte, și utilizatori, pe de altă parte, ci fiind în discuție, în speță, repartizarea între două organisme de gestiune colectivă a operei scrise, a unei remunerații care are caracter echitabil, pentru retransmitere prin cablu, în raport cu veniturile din activitatea de retransmitere, remunerație rezultată din realizarea de retransmiteri de operă scrisă gestionată de cele două, cuvenindu-se împărțirea celor două părți, organisme de gestiune colectivă a operei scrise, în raport cu proporția (ponderea) utilizării categoriilor de operă scrisă (operă scrisă științifică — pentru PERGAM și restul operei scrise — pentru COPYRO) în retransmiterea prin cablu. Așadar, văzând pozițiile părților și înscrisurile din cauză, Curtea, reținând că PERGAM nu a făcut dovada procentului pretins (art. 1169 din Codul civil), va stabili, între cele două părți, începând cu 20 august 2009, ponderea de 2% în favoarea PERGAM, recunoscută de COPYRO, și restul de 98% în favoarea COPYRO, din remunerația cuvenită titularilor de drepturi de autor de operă scrisă pentru retransmitere prin cablu. Totodată, Curtea reține că în mod fondat critică apelanta procentele stabilite de hotărârea arbitrală cu privire la remunerația compensatorie pentru copie privată în domeniul operei scrise începând cu 20 august 2009, în limitele expuse mai jos de Curte. Pe acest capăt de cerere, completul arbitral a reținut nefondat că din probele administrate rezultă că opera științifică face obiectul copiei private într-o proporție covârșitoare în raport cu opera literară, care reprezintă excepția, luând în considerare costurile mai mari ale fotocopierii operei scrise neștiințifice în raport cu prețul cărților, pe bază de bonuri fiscale referitoare la prețurile unor copii, xerox, depuse în dovedire de PERGAM, deși această remunerație, spre deosebire de remunerația pentru retransmitere prin cablu care este o remunerație echitabilă, în raport cu activitatea retransmiterii, este o remunerație compensatorie pentru care legea dreptului de autor de operă scrisă prezumă realizarea de copii private, nefiind necesară, în stabilirea ei, dovedirea numărului de copii realizate, pe care intimata îl apreciază ca fiind mai mic în cazul operei literare decât în cazul operei științifice. Opera scrisă publicată este prezumată de lege ca fiind supusă realizării de copii private pe hârtie, de aceea deciziile ORDA nr.

105 și 125 din 2005 stabilesc remunerarea posibilității/prezumției de realizare a copiilor private, în sarcina fabricanților și importatorilor de hârtie și aparate de copiat. În consecință, criteriul orientativ de împărțire a remunerației compensatorii de autor pentru copie privată, între cele două părți în litigiu, ce putea fi reținut pe baza probelor de la dosar, este cel al titlurilor, de operă scrisă științifică (PERGAM) și pentru restul operei scrise (COPYRO). PERGAM a depus la dosarul de arbitraj la fila 161 volumul 2 un centralizator privind producția de carte din perioada 2006—2009, iar pentru anul 2009 indică număr total de tiraje de 9.072.000, din care 6.148.000 (și calculează și solicită un procent de 67,77%) în domeniul științific, 2.816.000 (și calculează un procent de 31,04%) în domeniul literar, 108.000 (și calculează un procent de 1,19%) în domeniul artistic și, respectiv, un număr total de titluri de 11.686, din care 9.201 în domeniul științific (PERGAM calculând și solicitând astfel

78,74%), 2.250 în domeniul literar (PERGAM calculând astfel

19,25%) și 235 în domeniul artistic (PERGAM calculând astfel

2,01%). Centralizatorul menționează în subsolul său că datele prezentate au fost preluate la data de 3 ianuarie 2011 de pe site-ul Institutului Național de Statistică. Dar tot PERGAM a prezentat la dosarul de arbitraj un centralizator privind producția de carte din anul 2009, întocmit în anul 2010, la fila 178 din volumul 2, menționând la subsolul său că datele prezentate au fost primite la data de 28 iulie 2011, fiind furnizate de Institutul Național de Statistică, în urma solicitării PERGAM, și reprezentând datele definitive pentru anul 2009. Centralizatorul menționează: un tiraj total de 6.123.000, din care științific

3.622.000 (PERGAM calculând 59,15%), literar 2.344.000 (PERGAM calculând 38,29%), artistic 157.000 (PERGAM calculând 2,56%) și, respectiv, număr total de titluri 8.563, din care 5.864 științific (PERGAM calculând 68,48%), 2.264 literar (PERGAM calculând 26,45%), 453 artistic (PERGAM calculând

5,07%). PERGAM nu a depus la dosarul de arbitraj dovezi referitoare la titlurile sau tirajele cărților din anul 2010. COPYRO a depus la apel înscrisuri de la diferite edituri referitoare fie, în cea mai mare parte din înscrisuri, la unele titluri, editate sau reeditate, fie la volum al unor opere scrise de la unele edituri din România, înscrisuri care nu stabilesc ponderea efectivă a operei scrise științifice/restul operei scrise începând cu 20 august 2009, nedepunând nicio statistică de la instituția care deține evidențe la nivel național, Institutul Național de Statistică. Curtea reține că, din datele de la INS furnizate de PERGAM pentru anul 2009, pot fi avute în vedere ultimele, cele definitive pe anul 2009, așa cum indică mențiunile de la subsolul centralizatorului de la fila

178 volumul 2 dosar arbitraj, că, potrivit considerentelor mai sus expuse în prezenta decizie, în remunerația compensatorie pentru copia privată convenită autorilor, PERGAM și COPYRO împart doar în domeniul operei scrise procentele (științific-literar) și că în raport cu toate înscrisurile prezentate la arbitraj de PERGAM, pe baza criteriului orientativ prezentat, pot fi rezonabil estimate procentele de 70% convenite PERGAM pentru opera științifică, respectiv 30% pentru restul operei scrise convenite COPYRO. Totodată, Curtea consideră nefondată critica apelantei că toate datele intime de la Biblioteca Națională a României din dosarul de arbitraj ar viza împrumutul public de carte, în fapt înscrisul de la fila 181 din volumul al doilea al dosarului de arbitraj, coroborat cu datele

de la INS de la fila 178 volumul al doilea dosar de arbitraj, indicând totalul titlurilor de cărți pentru care Biblioteca Națională a României deține lista ISBN.

Față de probele din dosarul de arbitraj nu poate fi avut în vedere înscrisul depus în copie la apel de intimata PERGAM la filele 266—268 (Adresa Bibliotecii Centrale Universitare „Carol I” nr. 2.858 din 24 decembrie 2012), în care se menționează, la întrebarea nr. 5 a PERGAM (care este raportul estimativ dintre achiziția de carte și reviste educațional-științifice și achiziția de carte beletristică), răspunsul de 10% carte beletristică și 90% publicații educațional-științifice, deoarece în adresă este vorba

doar de achiziția estimativă de carte a BCU „Carol I”, nu despre publicarea de operă scrisă la nivel național, iar la punctul nr. 1 însuși înscrisul menționează că emitenta sa, BCU „Carol I”, nu realizează rapoarte cu privire la totalul operelor științifice și literare consultate, consultarea ca, de altfel, și împrumutul nefăcând obiectul remunerației autorilor pentru copia privată din speța de față. Pe de altă parte, fără temei de fapt sau de drept susține apelanta că „operele științifice fiind o categorie din întregul format de domeniul operelor scrise nu pot depăși ca utilizare privată volumul de copii private din domeniul artelor vizuale reprezentat de copii ale fotografiilor, portretelor etc., domeniu reprezentat de VISARTA care beneficiază în prezent de procentul de 10% din totalul remunerației”.

Astfel, se observă că hotărârea arbitrală a reținut corect, contrar criticilor nejustificate pe acest aspect ale apelantei, că, din înscrisurile depuse la dosarul cauzei, rezultă că ponderea operelor scrise științifice editate în România este superioară operelor literare și că susținerea COPYRO în sensul definirii operelor științifice ca fiind exclusiv acele opere editate de către edituri acreditate C.N.C.S.I.S. nu poate fi reținută deoarece adaugă la lege, art. 7 lit. b) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, nefăcând o asemenea definire ori distincție („Constituie obiect al dreptului de autor operele originale de creație intelectuală în domeniul literar, artistic sau științific, oricare ar fi modalitatea de creație, modul sau forma de exprimare și independent de valoarea și destinația lor, cum sunt: b) operele științifice, scrise sau orale, cum ar fi: comunicările, studiile, cursurile universitare, manualele școlare, proiectele și documentațiile științifice”). Așadar, văzând pozițiile părților și înscrisurile din cauză, Curtea va stabili, începând cu

20 august 2009, proporțiile de 70% în favoarea PERGAM și

30% în favoarea COPYRO, din remunerația ce revenea COPYRO pentru copie privată în domeniul operei scrise, anterior înființării PERGAM.

Față de cele reținute, văzând și art. 296 din Codul de procedură civilă, în limitele apelului formulat, se va schimba în parte hotărârea arbitrală, urmând a se stabili: proporțiile de 70% în favoarea PERGAM și 30% în favoarea COPYRO, din remunerația ce revenea COPYRO, pentru titularii de drepturi de autor, pentru copie privată în domeniul operei scrise, începând cu 20 august 2009, proporțiile de 2% în favoarea PERGAM și

98% în favoarea COPYRO, din remunerația cuvenită titlurilor de drepturi de autor de operă scrisă pentru retransmitere prin cablu, ce revenea COPYRO, începând cu 20 august 2009, și a fi obligată COPYRO la plata către PERGAM a remunerațiilor menționate, încasate pentru perioada 20 august 2009—

31 decembrie 2010, cu menținerea celorlalte dispoziții ale hotărârii arbitrale, privind comisioanele colectorilor unici și cheltuielile de arbitraj.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECIDE:

Admite apelul formulat de apelanta Societatea de Gestiune Colectivă a Drepturilor de Autor — COPYRO, cu sediul în sectorul 2, municipiul București, str. Paleologu nr. 5A, et. 3, ap. 3, împotriva Hotărârii arbitrale din data de 30 august 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 669 din 20 septembrie 2011, prin Decizia directorului general al ORDA nr. 247 din 31 august 2011 în Dosarul nr. 1/2011 în contradictoriu cu intimata Asociația „Societatea Autorilor și Editorilor Români de Opere Științifice — PERGAM”, cu sediul în sectorul 3, municipiul București, bd. Mircea Vodă nr. 35, bl. M27, sc. 1, et. 6, ap. 17.

Schimbă în parte Hotărârea arbitrală din 30 august 2011, în sensul că:

— stabilește proporțiile de 70% în favoarea PERGAM și 30% în favoarea COPYRO, din remunerația ce revenea COPYRO pentru copie privată în domeniul operei scrise, începând cu 20 august 2009;

— stabilește proporțiile de 2% în favoarea PERGAM și 98% în favoarea COPYRO, din remunerația cuvenită titularilor de drepturi de operă scrisă pentru retransmitere prin cablu, ce revenea COPYRO, începând cu 20 august 2009;

— obligă COPYRO la plata către PERGAM a remunerațiilor încasate pentru perioada 20 august 2009—2010. Menține celelalte dispoziții. Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 28 septembrie 2012.

PREȘEDINTE,

CRINA BIANCA TRĂMÎNDAN

Judecător,

Mihaela Paraschiv

Grefier,

Elena Dana Ciobanu